Revista de Salt

la farga

Any XLII · Núm 335 · juny 2021

NOTICIES BREUS

Obres per millorar el drenatge al cementiri municipal de Salt i evitar les inundacions que es pateixen en diversos punts del recinte, amb diverses actuacions per adequar els accessos nord i sud a través de la instal·lació de reixes interceptores i de noves canonades que es connectaran a la xarxa general existent. També s'han reparat les cobertes que van quedar malmeses durant el temporal Glòria.

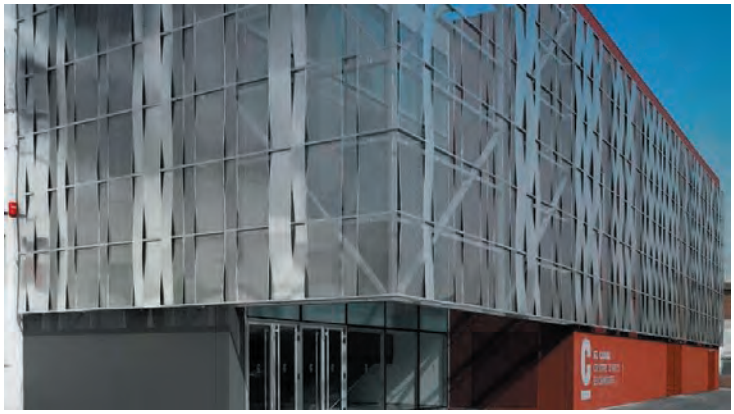

Iniciada la campanya de vacunacions massives contra la Covid-19, l'Ajuntament de Salt ha cedit el vestíbul d'El Canal. Representants de l'Ajuntament i dels CAP han treballat per facilitar que tot l'operatiu es pugui dur a terme seguint els requisits establerts pel departament de Salut de la Generalitat.

Un grup de joves de la Fàbrica Jove de Salt ha impulsat la sèrie *Relief* que vol mostrar la realitat social i cultural d'un grup d'amigues d'origen nigerià i on es tracten reptes com la inclusió social. El 30 de març es va posar fil a l'agulla amb el rodatge a diverses localitzacions com Salt, Banyoles i Sarrià de Ter. El projecte es va posar en marxa el setembre de 2020 i, des d'aleshores, un grup de vuit joves se n'han anat reunint amb una educadora de la Fàbrica Jove i amb el suport de la Cristina Guasch, estudiant d'Arts Escèniques de l'ERAM, i de l'Atzar Vilanova, Upuntvuit Audiovisuals, han escrit el guió.

El departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya ha adjudicat les obres d'ampliació de l'Escola Gegant del Rec de Salt per un import total de 5.132.832 euros. Aquesta actuació permetrà eliminar els barracons. L'alcalde de Salt recorda que "es dóna resposta a una reivindicació que permetrà deixar de banda els barracons i gaudir d'un edifici de construcció".

DONA EL MILLOR DE TU

DONA SANG

Reserva hora a
donarsang.gencat.cat

donarsang
677 07 17 56

Hospital Santa Caterina de Salt

Cada primer dilluns de mes no festiu, de 9 a 14 h

Salut/ Banc de Sang i Teixits · Institut d'Assistència Sanitària · Ajuntament de Salt

Índex

Breus 2
Editorial 3
Entrevista 4
Converses a mitja tarda 7
Comunitat 8
Col·laboració 10
Cinema 11
Petits contes 12
Cultura 12
Salut 17
Pessics d'art i ecologia 18
Cuidem les Mascotes 21
Jardineria 22
Tradicions catalanes 27
Veïns d'arreu 28
El got 30
Teatre 35
Notícies 37
Ensenyament 40
El temps 44
Gastronomia 45
Un Salt enrere 45
Demografia 46
Poti-poti 47
La mirada insòlita 48

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats i no es fa responsable del seu contingut. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència.

PREMI TRES DE MARÇ 1989

COMPROMÈS AMB L'ÈTICA PERIODÍSTICA
Consell de la informació de Catalunya

la farga Revista de Salt ANYS 42

amb la col·laboració de: Generalitat de Catalunya

Diputació de Girona

Ajuntament de Salt

Benvolgut lector,

estem a la primavera i

a les portes de l'estiu,

Per a qui les pugui gaudir us desitgem unes

bones vacances

REVISTA DE SALT **la farga**

lafarga@revistalafarga.cat
www.revistalafarga.cat

ANY XLII NÚM 335 JUNY DE 2021
EDITA: Associació La Farga – Revista de Salt
lafarga@revistadesalt.cat - Tel. 649437295
COORDINACIÓ: Manel Oliveras
COORDINACIÓ DE DISSENY: Benet Boada
ADMINISTRACIÓ: Anna Clarà
PUBLICITAT: Josep M. Pla
CONSELL DE REDACCIÓ: Carme Torrent, Agnès Cabezas, Anna Clarà, Josep M. Pla, Manel Oliveras, Carme Garriga, Júlia Pujolràs, Pilar Velázquez i Benet Boada.
MAQUETACIÓ: Setdedisseny
IMPRESSIÓ: Impremta Pagès
CORRECCIÓ:CPNLP
PREU: 2,00 euros
COL·LABORACIONS: Lluis Mateu, Joan Serrat, Xavier Cassany, Núria Heras, Dolors Cabratosa, Maria Àngels Manén, Institut Salvador Espriu, Escola Pompeu Fabra, Escola FEDAC, Escola Les Arrels, Càritas Salt, Associació de veïns Barri dels Escriptors, Associació de veïns de la Massana, Victòria Juan Mas de Les Cuineres de Salt, Gerard Taulé (Salt-XOM).
PORTADA:
Títol: Escola Municipal de Belles Arts
Tècnica: Oli sobre tela
Autor: Armand Lladó Esteve
CONTRAPORTADA: Lluís Mateu
DISTRIBUCIÓ: Sergi Nieto
DIPÒSIT LEGAL: GI-356/1979

FRODENO FUN(D): és l'associació creada pels esportistes Jan Frodeno i Emma Snowsill instal·lats a Girona des del 2014. Aquest mes de juny s'inaugura la primera acció de l'entitat, un **Pump Track** a Salt. Es tracta d'un camp de salts on s'aprofiten desnivells pronunciats per fer piruetes amb la bicicleta o patinet. L'espai serà el més gran de Catalunya amb una longitud de 227 metres en terrenys cedits per l'Ajuntament i situats al c/ Miquel Martí i Pol, núm. 2, just davant la piscina de Salt.
En parlem amb la I**rene Bou Ramos**, la **Project Manager** de la Fundació.
Contacte: **admin@frodeno.fund**

Algunes dades dels fundadors:
JAN FRODENO (Colònia, Alemanya, 1981), triatleta, medalla d'or a Pequín 2008; medalla de plata al Campionat Mundial per relleus de 2006; medalla d'or al Campionat Mundial de Triatló per relleus mixtos el 2013; medalla de plata al Campionat Europeu de Triatló de 2007.
En la competició Ironman va obtenir quatre medalles d'or al Campionat Mundial entre els anys 2014-2019, i quatre medalles d'or al campionat europeu entre el 2014 i 2019. També compta amb dues medalles d'or i una de plata a la competició Ironman 70.3 entre el 2014 i el 2018.
EMMA SNOWSILL (Gold Coast, Austràlia, 1981), triatleta, medalla d'or a Pequín 2008; tres medalles d'or al Campionat Mundial els anys 2003 a 2006 i medalla de plata el 2007; medalla de plata al Campionat Mundial per relleus mixtos el 2009.

Que l'esport i la cultura són elements beneficiosos per a les persones no és pas un descobriment. Potser després del sotrac que ha suposat el bitxo de la covid encara ho hauríem de tenir més present, això sí. Que existeixen diferents projectes d'inclusió social a partir de l'esport tampoc és cap novetat. Però que aquestes iniciatives no siguin actuacions puntuals (el que en podem dir un bolet), que aconsegueixin crear comunitat i posar en xarxa educació, salut, esport, alimentació, etc., això potser ja és més excepcional. I no obstant això, cada vegada és més important pensar en comunitari, donar valor a iniciatives que englobin diferents àmbits, que pensin transversalment. Aquesta és la bonica idea que tenen la Frodeno Fun(d), esperem que sigui tot un èxit! En parlem amb la Irene Bou, que dirigeix l'associació.

Pels que no siguin aficionats a l'esport i no el coneguin, qui és Jan Frodeno?
Irene (I). El millor del món en triatló i, a part d'atleta, una gran persona. Ell tenia clar que volia crear algun projecte benèfic perquè ell no ve d'uns orígens rics, ell se sent molt afortunat i vol regalar l'oportunitat a tota aquesta mainada de poder viure el mateix somni que ell ha viscut gràcies a l'esport. Ser atleta realment és un sacrifici, però també t'obre moltes portes, et genera una constància, una motivació, un esperit de superació, un treball en equip. Tant en Jan com l'Emma són uns grans esportistes, però, per mi, la part més destacable de tots dos és que són dues persones molt honestes, que confien molt en el seu equip, i són sobretot humils i persones molt pròximes.

Com arriben en Jan i l'Emma a Girona?
(I) Ells es mouen a Girona perquè l'Emma és australiana i li encanta el sol. Durant uns anys havien decidit viure a Alemanya, però ella no s'adaptava massa bé al clima. Van venir a passar unes vacances a Girona, perquè ja es parlava de la ciutat com a destí per a ciclistes, i van decidir passar alguna època aquí, que és un lloc més assolellat i que queda més a prop que Austràlia. A partir d'aquell moment van començar a repartir l'any, sis mesos aquí, sis mesos a Alemanya, però al final els va enamorar tot d'aquí: l'entorn, la ciutat, el menjar, la gent, etc. I des del 2014 estan aquí instal·lats i fins i tot hi han muntat el seu negoci i a més la primera pedra de l'associació, que serà a Salt.

Com sorgeix la idea de crear l'associació ? (tenim l'oportunitat de preguntar-li a l'Emma directament!)
Emma (E). Teníem la idea de l'associació des de fa uns 10 anys. Hem estat implicats en la feina de Laureus Foundation i molts projectes que ha fet al voltant del món, n'hem estat ambaixadors i per això havíem visitat tota mena de projectes a Austràlia, Sudàfrica -on vam viure un temps-, també al Regne Unit. Teníem clar el benefici que l'esport ha aportat a la nostra vida, però d'aquesta manera també vam veure quin benefici té en àrees, comunitats, on l'esport no és accessible a molts nens en llocs amb diferències socials molt marcades. Era una iniciativa que sempre havíem volgut prendre, però fins ara no s'havia donat el lloc i el moment.

I tot va començar d'alguna manera amb el confinament...
(E) Amb la pandèmia, en Jan va decidir fer l'Indoor Ironman, i li vaig dir que li donaria suport si fèiem alguna cosa que anés més enllà, perquè no era el moment de pensar en un mateix quan tot el món estava en una situació tan complicada. Llavors va sorgir la idea de recollir diners i va anar més bé del que mai haguéssim esperat, al voltant de 250.000 euros. Amb aquestes donacions vam comprar dos desfibril·ladors per l'hospital Trueta i vam fer altres accions per Salt i Girona.
(I) Així va arribar la primera acció amb Local Market, que era la meva anterior empresa, que va consistir a oferir menús infantils durant tres mesos. Tinc una molt bona amiga que és professora de l'Escola el Pla, durant el confinament vaig tenir una conversa amb ella i em deia que, més que trucar als seus alumnes per veure si feien els deures, es preocupava per si havien menjat. Llavors ens vam trobar amb l'Emma, li vam explicar la situació i així va sorgir la iniciativa dels menús, que va ser el primer contacte amb Salt i el que ens va fer veure que podíem fer alguna cosa més aquí. Vam ajudar 180 famílies que havien perdut la beca menjador i que la seva situació era molt complicada, famílies que havien quedat sense feina i tenien zero ingressos.

Després d'aquest "escalfament", finalment es crea l'associació i la primera acció serà el "pump track" a Salt. En què consisteix aquesta instal·lació i com funcionarà?
(I) Es tracta d'una pista amb desnivells pensats per circular-hi amb la bicicleta però fent-la bombejar amb el teu cos, sense pedalar. Agafes molta autonomia i habilitats, a banda que és extenuant. Començarem una prova pilot amb els alumnes de 6è curs de tres escoles. Perquè el *pump track* té dues finalitats: oferir una activitat guiada organitzada des de Frodeno Fun(d), i per altra banda que sigui un espai obert a tothom la resta d'hores. Per tant, hi haurà uns horaris en què estarà tancat per a ús escolar i altres hores obertes a tothom de manera que aquest espai passarà a ser una plaça més de Salt.
(E) La idea del *pump track* va venir de Sudàfrica, en algunes ciutats que havíem visitat i que tenien condicions molt dures, vèiem la mainada amb les bicicletes tenir una estona de pura felicitat, era la seva oportunitat d'escapar de la seva situació i ser justament això, nens. En altres casos també els suposava un mitjà de transport per arribar a l'escola, i en general, una manera d'involucrar-se en l'esport, millorar la seva vida, la seva autoestima, veure de què són capaços. Ens fèiem la pregunta sovint, això és un projecte que podríem fer? On? I la veritat és que Salt ens ha posat totes les facilitats, a més és un lloc connectat a les vies verdes, a la zona esportiva. De moment començarem amb les escoles a les quals vam fer la donació de menús, però la idea és poder ampliar-ho i aconseguir més centres implicats i també ajudar a canviar la cultura de la bicicleta en general: que siguin conscients que és un esport, una habilitat que pot canviar les seves vides, els pot donar una oportunitat. Mirarem de trobar el balanç entre l'activitat vinculada a l'escola i també com a activitat lliure, que els vinculi a la comunitat i en un entorn segur.

És molt interessant aquesta idea de comunitat i de vincular-ho a altres àmbits.
(I) Sobretot del que es tracta és que entenguin la bicicleta com un estil de vida, que entenguin que l'esport genera felicitat. A banda que també és una manera de desfogar-se, i està comprovat que així els treba-

lladors socials tenen una entrada molt més alta a nivell emocional. Com també ensenyar-los altres esports, per què no? Tothom vol ser Messi, però ara els obrirem el ventall esportiu, perquè en Jan és l'equivalent a en Messi en el seu àmbit, però no és tan conegut perquè fa un tipus d'esport més minoritari. Per això també volem apropar altres professionals a Salt, que els coneguin, com també portar dones esportistes perquè les noies vegin que poden tenir un futur al món de l'esport, també treballar els hàbits alimentaris. Al final, si t'entrenes molt, però no t'alimentes bé, o no estudies, no serveix per a res... El que volem a través de la connexió amb les escoles és que millorin el seu rendiment escolar, que sigui una activitat que sumi amb tot el que ja s'està fent a Salt, que és molt. Jo soc de Girona i la veritat és que no coneixia moltes de les activitats que s'hi estan fent i m'encanta la idea de formar-ne part. Volem sobretot crear comunitat, crear un projecte sòlid i crear alguna cosa real, que tingui un rerefons.

(E) Està clar que per a nosaltres l'esport és la nostra feina, però igualment en altres nivells l'esport et dona una identitat diferent, trenca barreres més ràpid i això és molt important. El món és multicultural, Austràlia ho és també, hi ha moltes comunitats on s'estan produint canvis en la població que hi havia i és molt important mostrar que els nens i nenes al final són això, mainada. Al final del dia el que necessiten és passar-ho bé, cremar energia, i per mi l'esport és aquesta oportunitat i també la de sentir-se involucrats i això pot crear una comunitat que potser no han experimentat abans. I després és el boca orella, si se senten implicats en aquest espai, segurament voldran portar-hi els seus amics, potser mainada d'altres escoles o d'altres barris...

S'hi pot anar amb qualsevol bicicleta o ha de ser un model especial?

(I) Hi ha una bicicleta específica que és la idea, la BMX, però igualment es pot fer amb altres models de bicicleta, de manera que tothom pot entrar-hi amb la seva i també amb patinet, tot i que preferim que s'hi vagi amb bicicleta. Els models de carretera no són massa apropiats ni tampoc s'hi podrà entrar amb bicicletes elèctriques o motos. Per quan fem les activitats amb escoles disposarem de 25 bicicletes. Ara la feina és que la gent conegui l'activitat i què s'hi pot fer i què no. Per això també és una bona oportunitat obrir ara els mesos d'estiu amb un monitor els caps de setmana, i entre setmana hem arribat a un acord amb el "Juguem?" de manera que cada dia de 18 a 20,30 estaran dinamitzant l'espai com una plaça més de Salt, oberta a tothom.

En Jan i l'Emma també han obert recentment "La Comuna", un bar-restaurant i apartaments turístics a Girona. Explica'ns una mica de què es tracta.

(I) La Comuna és un café on prendre-hi un esmorzar o brunch i apartaments d'allotjament turístic, equipats amb totes les necessitats i oberts a tothom. Són dos projectes diferents, un és negoci i l'altre és un projecte social, però en realitat van molt connectats perquè, al final, si amics o companys professionals de l'esport s'allotgen aquí també els portarem a visitar el *pump track*, si una marca esportiva ve aquí interessant-se per en Jan, també la vincularem al projecte social; jo m'encarregaré que això passi i d'apropar Girona a Salt i al revés. Aquí hi passen molts ciclistes professionals, al final aquesta connexió hi és, i equips que tenen material per fer donacions i abans segurament no sabien on dirigir-se ara trobaran aquesta connexió. El recorregut natural serà nodrir una cosa amb l'altra.

Agnès Cabezas Horno

La tabula rasa

Eren els anys 80. Etapa d'educació infantil. Aula de 3 anys.

-Avui, porteu-vos bé, no crideu, tinc molt mal de cap. Aquesta nit no he dormit.

-Tu tens un llit?- em va preguntar la petita, esperant una resposta immediata.

-Sí, i un sofà, i cadires, i una cuina...

-Quantes coses ...I també tens una casa?

-Sí. Jo no visc a l'escola. Tinc una casa, una mama, un papa i germans...

Es varen quedar mirant-me, com si no s'ho acabessin de creure. Aquesta descoberta els va sobtar. Creien que les mestres vivíem a l'escola. Quantes coses que ens suposem que saben, i ells són, com deia el filòsof anglès John Locke**, una "TABULA RASA"**

L'expressió llatina *tabula rasa* fa referència a una **taula** o **pissarra neta.** El concepte equival a dir, allò que no té res ni escrit, ni dibuixat, ni gravat. Està mancat de fets o continguts passats (com un full en blanc).

La idea de *tabula rasa* fou usada per alguns filòsofs respecte a com, segons la seva visió, naixem les persones: Amb la **ment en blanc**. Aquesta teoria **i**ndica que l'ésser humà **no té habilitats ni coneixements innats**, sinó que es desenvolupa a partir de l**'experiència** i l'**aprenentatge**. **Aristòtil** fou un dels pensadors que postularen la noció de *tabula rasa*. Segons el filòsof grec, el **coneixement** es genera per la **percepció sensorial,** després es va processant per l**'intellectual** i així es van formant els **conceptes.** Per tant, en néixer no hi ha coneixements, sinó que es generen amb el temps. **Locke** va sostenir que al començament de la vida la ment és una *tabula rasa*, ja que no presenta **idees**. L'**experiència**, segons ell, és el que ens permet *"omplir-la"* a poc a poc.

Donem per suposat que els infants saben moltes coses, i també donem per suposat que no saben res i totes dues reflexions són incorrectes. L'educació infantil, doncs, és com una de les etapes claus per a l'aprenentatge, per al creixement cognitiu, psicomotriu i afectiu. És una etapa indispensable per **aprendre a ser cada vegada més autònoms,** per aconseguir seguretat afectiva i emocional, així com hàbits d'autonomia en les accions quotidianes. **Aprendre a pensar i a comunicar-se** és un altre pilar d'aquesta etapa. Afavorir el diàleg per mitjà dels diversos llenguatges verbals (jocs, contes, dites, cançons, vocabulari...) consolida l'aprenentatge de la parla. L'educació infantil és una edat ideal per estimular els infants i endinsar-los dins del món de les lletres; són uns anys on **aprendre a conviure i a socialitzar-se** és fonamental.

Les persones grans són uns bons mestres per als petits; gran part de la *tabula rasa* dels infants es va omplint de coneixements, de sabers, d'experiències... de tot allò que els avis i àvies saben transmetre amb amor, i sense esperar res a canvi.

Júlia Pujolràs Casadevall

La farmàcia
Rosa Aguer
Horari:
dill-div 9:00 a 13:30 i 16:30 a 20:30 | dis 9:00 a 13:30
629 19 69 55 lafarmaciaaguer@gmail.com
Carrer Major, 269 • 17190 Salt • Tel. 972 23 12 49 • www.lafarmaciaguer.com •

Col·laboració del Taller de Costura de Càritas amb l'Institut Vallvera de Salt

Dins del marc d'accions comunitàries que Càritas Salt desenvolupa, no totes aquestes estan enfocades a un públic adult o a persones en situacions de vulnerabilitat. També hi ha lloc per potenciar vincles intergeneracionals, millorar competències personals i apropar al jovent la realitat del territori i les seves necessitats.

D'aquí neix la iniciativa de col·laboració entre l'Espai amb Cor (projecte comunitari de Càritas Salt) i l'alumnat que cursa el cicle formatiu de grau mitjà d'atenció a persones en situació de dependència a l'Institut Vallvera. L'objectiu principal és donar sentit a un mòdul formatiu que forma part del seu contingut curricular i que està enfocat a l'atenció a la llar a través de l'aprenentatge de conceptes bàsics de costura per part de voluntàries vinculades a l'Espai amb Cor (o rober), ja que en aquest espai de Càritas Salt, a part de la botiga de segona mà, hi ha el taller de costura, on es fan diversos cursos, tant petits tallers de reciclatge, com cursos anuals de patronatge i confecció de roba de vestir, però des de fa un any i a conseqüència de la Covid s'han suspès.

La idea inicial de la col·laboració amb l'Institut Vallvera era poder donar un segon ús a peces de roba destinades a l'entrega solidària que amb l'ajuda dels alumnes es podrien arranjar, cosir o rentar per tal que aquesta sigui una entrega digna. Però enguany, només s'han pogut fer els tallers de costura, ja que la Covid no ha permès realitzar altres activitats.

Es fan dues classes, la primera teòrica i la segona més pràctica. A la primera classe s'expliquen els punts bàsics de costura: sobrefilar, el repunt, el punt pla, l'invisible, etc. i també cosir botons i fer traus.

Molts dels alumnes no han agafat mai una agulla i el primer repte és enfilar-la, un cop aconseguit comencem a practicar. Amb un retall de tela anem fent els punts, al principi costa una mica: el fil s'enreda i es fan nusos, el punt no acaba de sortir, però al final el resultat és satisfactori i, a qui més qui menys, li agrada l'experiència que tant els servirà per a la seva vida professional com al seu dia a dia.

A la segona classe transformem; en aquest cas una camiseta en una bossa plegable, és a dir la reutilització o aprofitament d'una peça de roba, usada com a matèria primera d'un nou producte.

La veritat és que quan proposes l'activitat et miren amb una cara incrèdula i avorrida, però a mesura que van fent es van relaxant i el silenci és el rei de l'aula. De la concentració a l'hora de cosir, a la relaxació i cara de satisfacció quan veuen el treball acabat.

Ha estat una experiència gratificant, emocionant i divertida.

PD.- Aprofitem l'espai que tenim per recordar que hem de ser responsables amb el consum desmesurat de la roba.

Cristina, Anna M. i Pili
Agrupació de parròquies Càritas Salt

L'Associació de veïns de la Massana també amb la RUN4CANCER 2021

Per segon any consecutiu, a conseqüència de la COVID-19, la Run4Cancer s'ha hagut de celebrar de forma descentralitzada.
Per intentar ajudar a l'èxit de la cursa solidària d'enguany, l'Associació de Veïns de la Massana va proposar fer un recorregut amb el propòsit que els veïns que no sabessin quin circuit fer, tingués una proposta de caràcter familiar sobre la taula i que s'animessin a inscriure's finalment a la Run4cancer.
El recorregut que va proposar la Junta va ser anar caminant fins a l'Ermita de Sant Roc, al terme municipal de Vilablareix.
I així, el 25 d'abril a les 9 del matí i davant el nostre monument "Indret Familiar", n'érem uns quants disposats a col·laborar en la lluita contra el càncer mentre fèiem una caminada saludable.
Agraïm la participació de les 9 persones, que acompanyats amb diversos gossos, destacarem especialment el trapella d'en Pinyol, vàrem començar la caminada fins a l'Ermita. Un trajecte que va ser recompensat també amb les pinzellades de colors vius que sempre ens deixa la primavera al nostre entorn. Grocs, vermells i liles intensos semblava que ens agraïen també la nostra col·laboració a la Run4cancer i amb la delegació de Salt de l'Oncolliga.
Espero que l'Oncolliga hagi assolit el seu objectiu d'enguany, nosaltres estem contents d'haver participat. Ens veiem l'any vinent a la cursa o a la marxa

L'Associació de Veïns de La Massana de Salt amb la LET'S CLEAN UP EUROPE 2021

Per primer any l'Associació de Veïns de la Massana s'ha adherit a la campanya" Let's Clean Up Europe" que enguany es celebrava els dies 7,8 i 9 de Maig. L'entorn escollit per netejar va ser un circuit circular d'uns 3,5 km proper al nostre barri comprès entre el Camí del Sitjar fins a tocar la C-65 i continuar per un camí conegut com "el camí dels burros".
Es va fer una crida a través de les xarxes socials per convidar a veïns del barri a acompanyar-nos. El diumenge 9 de maig es van reunir al monument conegut com a "Indret Familiar" i es va iniciar la neteja de la ruta establerta.
Es varen recollir 14 bosses d'escombraries industrials amb diversos residus com llaunes, plàstics, mascaretes, roba, restes de parts de vehicles i un matalàs de làtex...
Les bosses d'escombraries es va anar deixant als vorals i l'endemà es van retirar gràcies a la coordinació de l'Associació amb el tècnic d'entorn urbà de l'Ajuntament.
Esperem l'any vinent poder programar-ho amb més temps i que més gent s'apunti i puguem ampliar la zona de neteja, perquè NO SON LES NOSTRES ESCOMBRARIES, PERÒ SÍ EL NOSTRE PLANETA!!
#cleanupeurope i #LetscleanupCAT

Ser director no era fàcil

"Tiene usted dos inspectores de policia esperándole en el despacho", em va dir amb veu misteriosa el bidell quan jo sortia d'una classe. Era l'any 1972 a l'institut de Sant Feliu de Llobregat (actualment Institut Olorda) i jo n 'era el director.

Me'ls vaig trobar remenant de forma descarada el despatx: es miraven les carpetes dels prestatges, llegien els papers que hi havia sobre la taula...

Em van ensenyar la targeta d'identificació escolar d'un alumne i em van dir que el titular d'aquella targeta l'havia perdut en una manifestació quan fugia de la policia i que el venien a buscar. El volien portar a comissaria per interrogar-lo.

No cal dir que en aquella època franquista una manifestació era un acte il·legal i "subversiu", un delicte, perseguit pels "grisos" fins i tot a dalt de cavall. I com que les manifestacions eren organitzades per partits o sindicats clandestins, als detinguts se'ls feia "cantar" per atrapar els caps.

Vaig mirar la targeta i el vaig reconèixer: era un alumne del batxillerat nocturn, un batxillerat que havíem posat en marxa per donar oportunitat d'estudiar als joves treballadors.

Això em permetia guanyar temps. Els hi vaig explicar que no hi era en el centre, que solament venia a la nit. Però em van contestar que els donés l'adreça que ja l'anirien a buscar a casa seva.

Vaig sortir del despatx fent veure que l'anava a buscar. Vaig recollir a secretaria la fitxa de l'alumne donant-la al primer professor que em vaig trobar. Calia avisar urgentment a la família, per telèfon o com fos, que el noi no anés a casa, que es refugiés a casa d'un parent o d'un amic.

Vaig tornar al despatx empescant-me una mentida: el professor tutor s'havia emportat a casa seva les fitxes dels alumnes del seu curs per completar algunes dades i en aquell moment jo no tenia l'adreça del noi.

Es van enfadar molt. Em van dir que tornarien a la tarda amb una ordre judicial i que l'adreça els l'hauria de donar per força.

Vaig telefonar a la Inspecció per demanar consell. Els meus superiors em van dir que jo era un funcionari i que estava obligat a col·laborar amb la policia en tot el que em demanessin.

Em van deixar desolat i angoixat. M'obririen un expedient? Podria arribar a perdre la feina? Però una cosa tenia clara: jo no podia delatar un alumne, no podia fer-me còmplice de les possibles pallisses o tortures de comissaria.

Tan nerviós estava que a la tarda no vaig anar a l'institut. Era com si jo també fugís. Pensava que si no em trobaven no em podrien obligar.

Però no van tornar. Una targeta perduda, recollida al carrer, no era una prova suficient per a una ordre de detenció.

D'episodis com aquest en tinc uns quants a la memòria. No era fàcil ser director d'institut en aquell temps del franquisme.

I ara tampoc ho és

Han passat mots anys. Jubilat des de fa temps, observo des de fora el món de l'ensenyament i veig que ara tampoc és fàcil ser director o professor d'institut.

Aquests dos últims cursos amb pandèmia han creat situacions angoixoses: perill de contagi, proves PCR, preparació de classes no presencials amb correcció d'exercicis, mantenir els alumnes amb separacions preventives, extremar la higiene, prescindir dels treballs en grup, vigilar les "bombolles"...

Per altra banda els temps canvien ràpidament. Noves formes de comunicació cultural exigeixen deixar rutines i assajar altres formes d'aprenentatge, innovacions de tota mena que costen molt d'esforç a l'ensenyant, el qual tampoc pot oblidar que innovar no sempre vol dir millorar.

I per postres la situació de Catalunya dins d'un Estat que vol fer desaparèixer la nostra llengua, història i cultura mil·lenàries. Això obliga als ensenyants anar de puntetes amb les hores que es donen en català o castellà o amb com explicar la història del nostre país. N'és un exemple l'ensurt angoixós que van passar professors de l'institut El Palau de S. Andreu de la Barca enjudiciats amb acusació criminal per haver explicat als alumnes els fets de l'1 d'octubre del 2017, una part dels quals havia passat en el mateix centre.

En fi, crec que ara els ensenyants de tots els nivells, igual que els sanitaris, mereixen el nostre aplaudiment.

Joan Serrat

Per entendre bé la pel·lícula, caldria aclarir que qui la dirigeix és una dona, és xinesa, una fanàtica dels còmics i de les cançons d'en Michael Jackson. L'any 2000 es va traslladar a viure a Califòrnia, una ciutat que no té res a veure amb els seus orígens. És una dona tranquil·la, molt cordial i aparentment feliç i pensa que la gent en néixer és inherentment bona. Viu en una casa amb el seu marit i també amb dos gossos i alguna gallina. Recull els premis amb molt poc maquillatge i amb roba informal, lluny del 'glamour' que sol imperar en aquests actes. Té carisma i talent.

La protagonista és Frances McDormand. Va néixer a Illinois i es va criar en un ambient rural i obrer de l'Amèrica profunda. Molts la defineixen com una persona íntegra i autèntica. Una veritable força de la naturalesa. Una antiheroïna i probablement la millor intèrpret de la seva generació. Va ser ella la que va escollir Chloé Zhao com a directora del film

Amb dos caràcters radicalment oposats, actriu i directora van saber treballar de forma molt propera i van construir una història sobre l'estil de vida d'una comunitat nòmada als Estats Units.

Nomadland utilitza el nomadisme contemporani per parlar-nos de precarietat i de pobresa, però també de la vida plena que poden trobar un grup de persones en els marges del sistema. És la història d'una dona que es veu incapaç de viure entre quatre parets i que prefereix un món de portes enfora.

En una pel·lícula amb pocs diàlegs i amb un fort contingut visual, Joshua James Richards ho compensa amb una fotografia cuidada i íntima i retrata els immensos espais de l'oest d'Estats Units utilitzant sempre la llum natural.

A Nomadland el moviment de la càmera és fluid i el públic sent que es mou amb la protagonista i amb la resta dels personatges que són nòmades reals: persones que han decidit reconduir la seva existència, sospesar els seus objectius i esprémer la vida al màxim per poder donar el millor de si mateixes. Per totes aquestes persones ser nòmada és una elecció, no una circumstància.

UNA PELÍCULA DE CHLOÉ ZHAO

Per la banda sonora, Zhao comenta que "va buscar una música inspirada en la naturalesa", per això va triar el compositor italià Ludovico Einaudi, que va saber transmetre les emocions que afloren amb els canvis de llum, la temperatura, el paisatge i la capacitat de conviure amb la naturalesa, a la seva bellesa i als seus perills.

Les tecles d'un piano i les cordes d'un violoncel acompanyen totes aquestes persones que han decidit començar un viatge buscant espais idonis per al recolliment personal.

Nomadland, un viatge terapèutic d'alliberament.

Núria Heras Colomer

MARIANO TULSÀ S.C.

ELECTRICITAT - LAMPISTERIA - CALEFACCIÓ - AIRE CONDICIONAT - GAS

c/ Santa Afra, 15 - Tel. 972 24 12 47 - 17910 SALT (Girona)

Casal de Jubilats

Eren les cinc de la tarda, quan uns amics, jubilats, jugaven a la manilla, com cada dia entre setmana. Aquell dia, n'hi havia un que els hi volia fer una jugada per entretenir-los.
En Joan havia sigut detectiu privat; en Pere, advocat; l'Ernest, mag; en Jaume, hipnotitzador; en Salvi, venedor de cotxes, i en Narcís, peixater.
Per beure ho feien amb aigua, ja que tots havien pres el cafè i, a aquella hora, era el que més els hi anava millor per digerir. Tots en feien broma de quan podien beure cigalons d'anís o conyac. Ja s'havien begut una ampolla i n'havien demanat una altra. Estaven al final de la partida amb quatre jugadors i els altres dos, en Salvi i en Narcís, s'ho miraven sense dir ni piu.
Quan de sobte es van apagar els llums. Tots van cridar i protestar perquè era molt interessant en aquell moment, ja que tant podien guanyar l'equip d'en Pere i l'Ernest com l'altra parella, en Joan i en Jaume.
- Tots amb les mans quietes -va dir en Jaume.
- Com vols que ens movem si no ens hi veiem –va contestar l'Ernest.
Durant uns instants, tots van callar, mirant la llum del caliu d'una cigarreta com cremava brillant. En tornar la llum tots van fer cara de satisfacció i seguidament de sorpresa. Totes les cartes estaven girades a la vista i hi havia un peix a dins de l'ampolla d'aigua que es movia.
- Qui ha sigut? –va preguntar en Jaume-. Home Narcís, has posat tu el peix? Com ho has fet, si és més gros que el tap de l'ampolla.
- Jo no he fet res. Aquest peix no és de la peixateria, és una carpa japonesa. Tu, Joan, que ets detectiu, ja ens has fet la gràcia per passar la tarda.

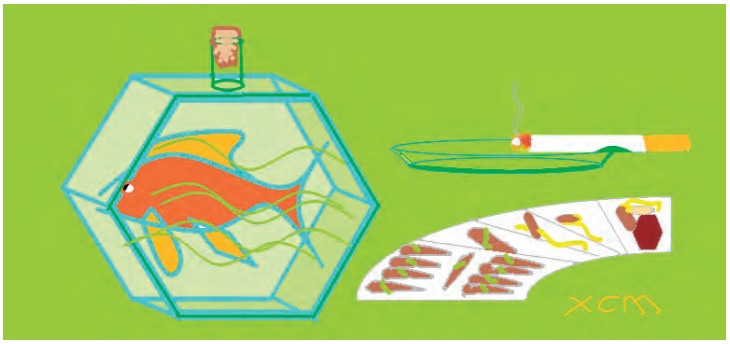

- Jo tampoc he fet res. El més segur és que sigui el mag. Eh, Ernest!
- Sí home, on vols que porti el peix, a dins de la boca? Deu haver sigut en Salvi, que és venedor i que ens pot enredar a tots.
- No, no. Això no és un cotxe, i de peixos no en té qualsevol...
- A mi no em miris! –va dir en Narcís-. Què carai feu mirant el peix? Si el que importa són les cartes que estan de cara amunt...
- Ostres, quina jugada! –va exclamar en Salvi-. Ara no sabem qui ha guanyat perquè totes estan barrejades. Aquí ha passat que els que perdien ens han tret la llum. Però com ho has fet, Ernest? És un truc molt bo!
- Aquesta vegada us equivoqueu, jo no he sigut.
De cop i volta es va tornar a apagar el llum i en un instant va tornar. El peix ja no hi era i les cartes estaven cara avall i repartides...

Xavier Cassany

El conte de dues bruixes

Avui m'ha sortit feina!- he exclamat jo, la bruixa Fumada. Precisament preveia un dia tranquil i volia dedicar-lo a preparar ungüents per als meus clients habituals i quedar-me al meu cau, ple de brutícia i de teranyines , amb els meus gats, però he hagut de canviar d'idea. Veureu com ha anat.

Quan clarejava, i el sol començava a treure el nas per sobre la muntanya que s'alça arrogant enfront el meu cau, la bruixa del poble veí, la Peluda, també ha aparegut a l'horitzó, volant arrapada a la seva escombra, i s'ha aturat davant casa meva.
-Bon dia bruixa Fumada - m'ha dit, amablement, tot recolzant sobre la paret de la meva roca la seva escombra.
-Bon dia bruixa Peluda - li he respost, de mala gana. ¿Què és el que et porta per ací i tan dematí?
-Veuràs: saps perfectament que no lluny d'aquí es troba el castell del senyor Bellflorit, amo de totes les terres de la nostra contrada; i que la seva filla Ullsblaus es va maridar amb l'hereu del senyor feudal veí, el príncep Tirabuixó. Però d'això ja fa més de cinc anys i la princesa encara no s'ha quedat embarassada. I el senyor Bellflorit està inquiet perquè vol assegurar el seu territori per la seva descendència: vol un hereu, ja que la seva filla, pel fet de ser dona, no pot ser la seva successora, les lleis del nostre país no ho permeten.
I jo, com tu saps molt bé, no tinc aquest poder de fer quedar embarassada la princesa. Tu sí que el tens i jo ja t'he recomanat al senyor Bellflorit. Apa, doncs, agafa l'escombra i l'ungüent que et cal per posar al ventre de

la princesa i, sense entretenir-nos, marxem volant cap el castell.
En un dir Jesús hem arribat al castell i, després de tranquil·litzar la princesa Ullblaus, que en veure'ns s'ha esparverat, tot dient-li que veníem en so de pau de part del seu pare, li he escampat l'ungüent pel ventre en un tres i no res, tot pronunciant unes paraules màgiques. Després hem cavalcat damunt les nostres escombres i cadascuna ens hem adreçat a casa nostra, jo la mar de contenta de retrobar-me amb la meva brutícia, les meves teranyines i els meus gats.
Al cap de nou mesos, la bruixa Peluda, més peluda i lletja que mai, ha descavalcat de la seva escombra davant el meu cau; i enfurismada i amb una rialla sarcàstica, ensenyant la seva única dent, m'ha dit:
-La princesa Ullsblaus ha parit, però no un nen sinó una nena. El seu avi, el senyor Bellflorit, el seu pare, el princep Tirabuix, i la mateixa princesa estan indignats. Ells volien un hereu, un noi!
-Què vols que hi faci jo! –li he respost. Tu aquest detall no me'l vas dir i jo sóc una bruixa feminista. I vaig complir deixant embarassada la princesa. Per cert: encara em deus les vint unces de plata que vam quedar que em pagaries per portar a terme la meva bruixeria.

Maria Àngels Manén i Folch

El somni de l'astrònom

El nou llibre d'en Robert Fàbregas i Ripoll és especial. És un plugim d'amors i desitjos, desconfiances, desamors i odis que vénen i se'n van, persones amb caràcters difícils i amistats sense replecs que perduren en el temps. El temps de la postguerra i situat en un suburbi de la gran ciutat del PENSAMENT, la ciutat renaixentista de Florència on mecenes rics i poderosos patrocinen l'arquitectura i les escultures que esdevindran inimitables. Allà, encerclant la gran urbs, en un barri obrer, topem amb les interminables, dures i sorolloses jornades de treball de la jovenalla, darrere aquelles monstruoses màquines tèxtils, el producte de les quals evolucionarà de les rutinàries peces de cotó cap a teixits exquisits, ben aviat transformats en vestimentes per a les desfilades de la gran ciutat de la moda: Milà. Jovenalla, maldestrament iniciada en tradicionals costumaris, amb encetaments d'amors i desitjos que, amb l'edat, farà tocar ascensos de categoria professional, pagats amb moneda de docilitat i reverència cap als comandaments, seguidors del gran capitalisme, amb tots els conflictes, protestes i revoltes que generaran els sous de misèria i l'abús de poder consentit o posat en safata, gràcies a l'escàs criteri de la societat de l'època que no ha conegut el pensament, el pensament crític.
En aquesta obra, el capitalisme i la revolució social i científica aniran de la mà d'un jove fracassat generacionalment que vol emmirallar-se en el polifacètic Galileu Galilei, mestre de l'observació astronòmica, gran matemàtic: "*Les matemàtiques són l'alfabet amb el qual Déu ha escrit l'Univers*". Científic ben relacionat amb Copèrnic i d'altres de l'Itàlia renaixentista. D'aquelles "cendres" barrejades amb molta intriga, emocions diverses, reflexions sobre costums senzilles, sobre la vida i la mort, rebrota una bombeta que il·lumina les idees dels lectors i ens convida a fer silenci, mirar ben amunt i pensar... Pensar, paraula que es materialitza i fa que evolucioni cap a la tasca d'inventar i engrescar les futures generacions per descobrir misteris, manyegar desitjos i perseguir somnis. Tot això embolcallat amb un especial anacoretisme intermitent que posa intriga a l'acció dels protagonistes, amb la visió d'un simple i gastat quadern i les visites assídues a la gran nau de la fàbrica generacional, ara decadent... "*És de valents seguir el camí que et marca el cor*"

Dolors Cabratosa

Farmàcia
PLAÇA DELS PEIXOS
EL TEU CENTRE DE SALUT
Horari:
Dill-Div. 9:00 a 13:30 | 16:30 a 20
Diss. 9:00 a 13:30
Adreça: C/ Esteve Vila, 1 - 17190 Salt, Girona
Tel.: 972 97 83 76
Mail: farmaciadelspeixos@gmail.com
Web: farmaciadelspeixos.cat

Premis de Poesia del Barri dels Escriptors De Salt

Tal com vàrem anunciar a la convocatòria dels premis de poesia, publiquem a la revista La Farga els poemes guanyadors.
El primer premi de la categoria majors de 50 anys va ser per la **Carme Garriga**. Amb el poema "**CANÇÓ DE PLUJA**".
El segon premi fou per la **Carme Torrent** amb el poema "**CAMINANT**".
Tenim un altre poema escrit per **Xavier Garriga** amb la modalitat de concursant de 30 a 50 anys amb el poema titulat "**UNA PATOPEIA O EL GREGAL LA MOU I EL LLEVANT LA PLOU**".
Enhorabona a les persones guanyadores i que la poesia us acompanyi.
Gaudiu de les lectures. Esperem que l'any vinent, us puguem regalar més premis i més poesies.

PROPERA DIADA DEL LLIBRE DEL BARRI dels ESCRIPTORS
Teníem previst aquest mateix dia fer la DIADA DEL LLIBRE, però per causes meteorològiques no va poder ser. La nova data serà el dia 5 de juny, al passeig davant del Pavelló d'Esports.
Vàrem poder inaugurar la nova caseta d'intercanvi de llibres, amb aquesta ja en són 5. Les podeu trobar en alguns carrers del nostre barri. La nova caseta està ubicada al Mercat Municipal de Salt. Esperem que tingui un bon ús.

Caseta llibres Mercat Municipal

CANCÓ DE PLUJA

És fosc i a fora cau la pluja,
s'encén el llamp i udola el vent,
s'oloren aires de tempesta
i esclata amb força un tro potent.

Una dolça cantarella d'aigua,
regalima i goteja lentament ,
esquitxant el vidre llis i ample
amb dissenys de línia transparent.

M'encanta l'olor fràgil de pluja
que neteja rancors i sentiments ,
que esvaeix la boira que ens encega,
i retorna només màgics moments.

I en instants de tanta placidesa,
amarada d'essències d'aigua i vent ,
esbandeixo pors i alguna dèria
que no em deixen atrapar el present.

Carme Garriga Verdaguer

1r premi categoria majors de 50 anys

FORAPLAGUES
SANITAT AMBIENTAL
DESRATITZACIÓ
DESINSECTACIÓ
FUSTA
DESPARASITACIÓ
DESINFECCIÓ
Plaça de la Vila,
24 Local 3,
Salt 17190
www.foraplagues.com
972 447 220

Una patopeia o el Gregal la mou i el llevant la plou

Ni tot ni res però sempre aquesta dèria d'anar en busca d'un camí d'atots...
No ens enganyem, hi ha com una certa tendència
a que les coses es tornin ràncies.
I gairebé totes s'hi tornen, menys el vi, ranci;
que és com un oasi porpra i ell solet, excel·leix de ser com és.

Em sento gregari en un camp de blat i pols. Espars, mangala.
1 no per això deixo de veure ni observar els ocells com canten...
Ara sento, fins i tot, que canten en mi
però això no em priva de continuar buscant
els grenys a la pedra i les esquerdes a la campana.

M'apassiona el venta la cara i l'aigua a les cames
Qualsevol ganyada que es torna cicatriu
el converteixo en record ...
Perquè la torre de les hores
se m'ha convertit en torre del llamp.
I perquè a cada passa que dono,
la petjada que deixo s'adhereix primer amb força a la terra
per després enlairar-se cap al cel
fins a trobar un núvol o una estrella si és de nit...

Continuo sent esclau de lo que fuig i
percaçant la olor de gos quan fuig.
Alhora que la insuportable lleugeresa del cos
que habita un lloc, ja no se'm fa insuportable si,
per un casual, com l'escarràs,
aconsegueixo que romangui per sempre més en mi...

Definitivament i d'una manera agradabilíssima ,
necessitem conjuminar-nos per esbrinar allò que compartim!
Serà un abisme o un pilar.

Xavier Garriga Colls

1r premi categoria de 30 a 50 anys

Recomanació de llibre

Títol: ÀNIMA DE TRAMUNTANA
Autora: NÚRIA ESPONELLÀ
Editorial: COLUMNA EDICIONS, S.A.
Any: 2020

Ànima de tramuntana és l'última novel·la de la Núria Esponellà, que l'ha fet mereixedora del 53è premi Prudenci Bertrana atorgat l'any passat. És un relat intimista on l'escriptora uneix el passat íber amb el present actual a través de l'arqueologia i explora diferents temàtiques com són les relacions afectives, la unió entre la vida i la mort o la desconnexió amb la natura i el paisatge. Enllaça les històries de la Mínia i l'Ekinar, dues dones d'èpoques diferents però amb experiències vitals semblants, dues dones que amb coratge i tenacitat afronten les mateixes circumstàncies doloroses de la vida tot i està separades per 2000 anys de distància i salvant les diferents societats respectives.

Ànima de tramuntana ens atrapa des del primer moment per les tensions, per les circumstàncies doloroses que s'hi esdevenen i per com explica el paisatge de l'Empordà, per l'època fosca i desconeguda dels indiketes on està ubicada., per l'argument ..... i per estar molt ben narrada. És una lectura per gaudir amb calma, és un homenatge a la terra, als nostres avantpassats i a les dones valentes que hi ha hagut al llarg de tota la història.

L'autora ha fet un bon treball de camp per documentar-se, durant quatre anys ha seguit la ruta dels íbers per Catalunya i això es fa notar en el fons de la narració.

Paraules de la Núria Esponellà:

"**Els ancestres creien que vida i mort formen part del cicle de l'existència. Nosaltres hem perdut aquesta idea"**

"M'apassiona el treball de camp; totes les rutes iberes que descric a la novel·la les he fet personalment"

Carme Torrent

TRACTAMENTS AMB PRODUCTES NATURALS
intinou
PERRUQUERIA
ÍNGRID SÁNCHEZ c. Llarg 29 de Salt · 972 96 92 94 · 699 18 50 45

Vols envellir sentint-te jove? Si vols, POTS!
Wellderly vol dir fer-se gran amb una alta qualitat de vida.
A la Farmàcia Baleri estem fent una Campanya que el que vol és ajudar a cuidar-vos i a millorar aquells aspectes que ens envelleixen o emmalalteixen, per tal que arribem als 90 anys com si en tinguéssim 50.
Els hàbits de vida influeixen directament en el procés d'envelliment, i es tracta d'adquirir els que està demostrat que fan que envellim amb més qualitat:

- Fer exercici
- Bones relacions socials, estar content i riure
- Bona alimentació i dejuni intermitent
- Respectar els ritmes del cos en el menjar i el dormir
- Evitar sobrepès i obesitat
- Evitar inflamació de baix grau (dolor, oxidació..)
- Evitar tabac, alcohol, tòxics…
- Controlar la síndrome metabòlica (colesterol, diabetis, fetge gras…)
- Mindfullnes, meditació…
- Parar el sol

Durant 2 mesos a la farmàcia us assessorarem activament sobre els processos ANTIEDAT, parlarem dels telòmers, l'autofàgia, l'ANTIAGING, el metabolisme, el REJOVENIMENT i el BON HUMOR.
Sembla una tasca difícil, però us asseguro que amb acompanyament, dedicació per part nostra, seguiment i bones ganes, és molt fàcil d'aconseguir.
Es pot plantejar com un repte, una aventura, una nova forma de fer…
Nosaltres us donarem tota l'ajuda! Pots venir a la Farmàcia Baleri Salt o seguir-nos per instagram a @farmaciasalt

A causa de la pandèmia provocada pel Corona Virus hem hagut de canviar d'hàbits i passar moltes hores reclosos a les llars, restringint les activitats que suposaven interacció social. Però al disposar de més temps lliure, hem recuperat amb enginy un munt d'entreteniments (com fer OMBRES AMB LES MANS) que havíem practicat d'infants però ara dormien silents en el calaix profund de la memòria.

Les ombres xineses, com s'anomenen pel seu origen oriental, són una mena de joc popular que consisteix en posicionar adequadament les mans i entrellaçar els dits amb traça per formar diferents tipus d'animals o personatges. La gràcia està en que interposant aquestes formes realitzades amb **les mans** i movent-les amb harmonia entre **una font de llum** (llanterna, làmpada, projector) i **una superfície blanca i plana** (pantalla, paret, cartolina..) s'aconsegueix projectar ombres d'animals o formes en moviment que sedueixen petits i a grans.

Aquest joc de creació a partir de l'ombra va ser el punt de partida dels primers teatrets d'ombres amb titelles artesans, que s'originaren a la illa de Java, uns cinc mil anys abans de la nostra era i s'estengueren amb força per tot l'Orient Llunyà i Mitjà . Al segle XVII arriben a Europa a través d'Itàlia i Alemanya, obtenen molta popularitat a França i triomfen a Barcelona durant el segle XIX. En un inici serveixen d'entreteniment en reunions familiars però s'acaben representant obres tipus sainet molt elaborades i en llocs populars com "Els Quatre Gats". No hi ha dubte que els espectacles d'ombres són el precedent més antic de la projecció d'imatges estàtiques i en moviment que van propiciar la invenció del cinema.

El procediment per elaborar les figures d'ombres xineses amb tija era molt simple i es feia amb materials ben quotidians, tot i això es conserven titelles que són verdaderes mostres d'art popular:

i ecologia

· Es dibuixaven i retallaven, sobre paper o pell (de cabra, d'ase o de bou) els contorns dels elements i els personatges de la història que es volia representar.
· Es feien incisions a les figures per facilitar el pas de la llum, sovint s'hi adherien papers acolorits i transparents per crear ombres de colors.
· Es subjectaven amb un bastonet i amb diversos fils, i mentre durava l'espectacle s'anaven movent els titelles entre el focus de llum i la pantalla creant uns efectes increïbles d'ombra, llum i moviment.

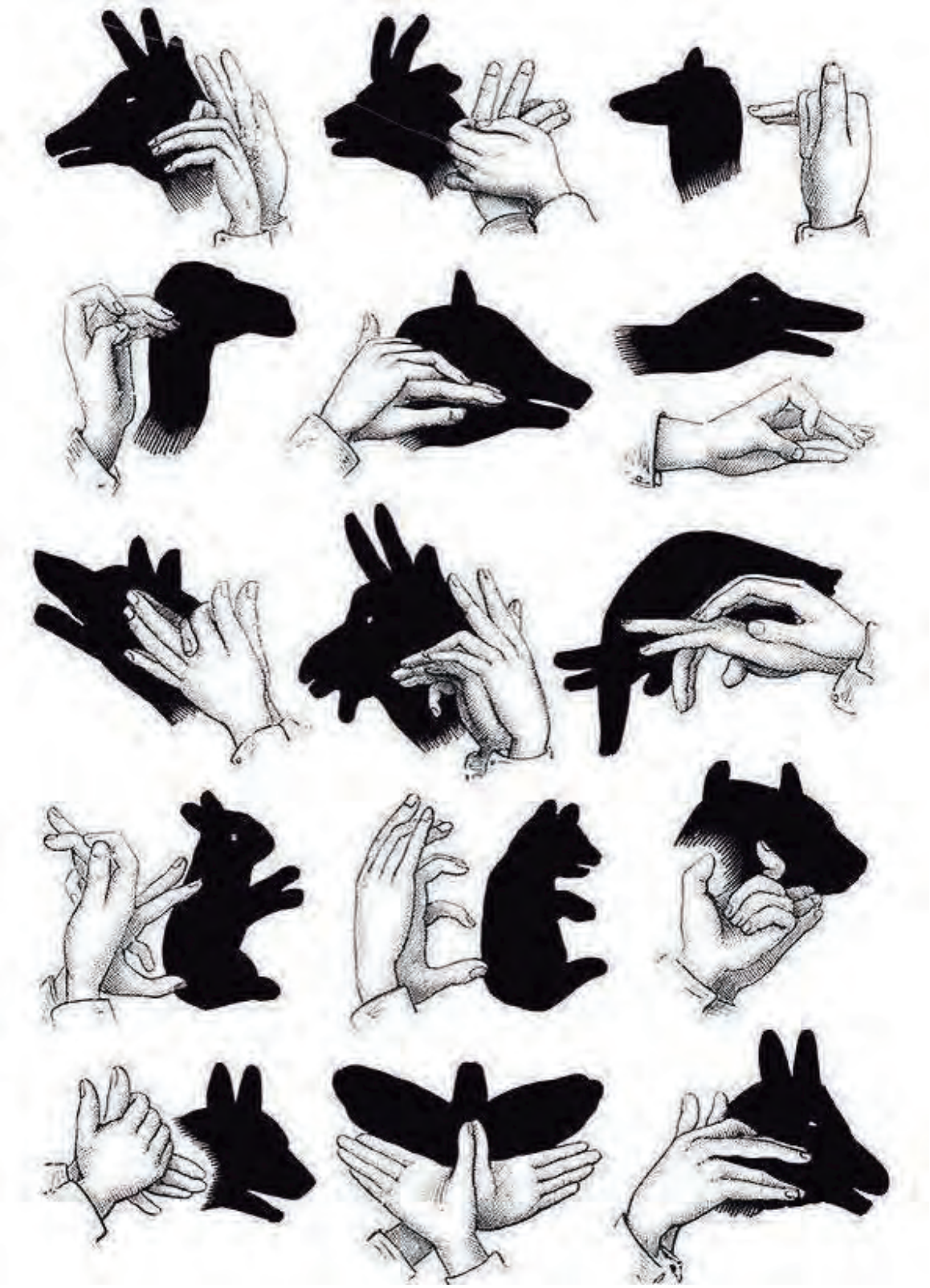

En aquesta ocasió ens centrarem en l'activitat de crear ombres amb les mans mentre les aprenem a modelar i entrellaçar per aconseguir l'objectiu proposat. És tracta d'un exercici que ens resultarà molt útil per treballar **la motricitat**, estimular **la creativitat** i afavorir **l'atenció** (cal concentrar-se molt per reproduir i imitar correctament la posició exacta). A més, s'afavoreix **el treball cooperatiu** entre els membres de la família i es reforcen **els vincles afectius** amb els fills o els nets . No té preu copsar la mirada lluent d'un infant quan veu aparèixer per primera cop l'ombra de la cara del gos o del vol de la papallona! Apa doncs! Contempleu atentament les imatges, assageu, proveu, persistiu, no us rendiu i meravelleu-vos quan amb les pròpies mans aconseguiu crear un bon reguitzell d'animals i personatges.

Carme Garriga Verdaguer

FIV (virus de la immunodeficiència felina) i FeLV (virus de la leucèmia felina)

El virus de la leucèmia felina (FeLV) i el virus de la immunodeficiència felina (FIV) són dues de les malalties infeccioses de gats més importants en el món, però hi ha molts malentesos sobre aquestes malalties. Actualment, i en aquests temps, alguns veterinaris encara recomanen l'eutanàsia per a gats que donen positiu en el test.

FIV - El virus de la immunodeficiència felina és un virus lent que afecta el sistema immunitari del gat en un període d'anys. El FIV és una malaltia exclusivament felina que no es pot transmetre als éssers humans ni a altres animals. Els gats positius FIV sovint viuen una vida llarga, saludable i relativament normal sense cap símptoma en absolut. La malaltia té una àmplia gamma d'efectes. El gat pot lluitar contra la infecció i ser totalment immune, i pot convertir-se en portador sa que mai és malaltia, o pot haver-hi algun cas a nivell mitjà en què el gat tingui un sistema immunitari compromès.

El FIV no es transmet amb facilitat entre gats. Tampoc es pot transmetre casualment - ni per sorrals, menjadores i abeuradors ni quan s'arrauleixen junts i juguen. El virus es pot transmetre a través de transfusions de sang, genives greument infectades, a l'úter de la mare en penetrar en les ferides per mossegada (generalment associat a gats no castrats). És molt improbable que un gat castrat en una llar infecti altres gats, si la introducció es fa de forma apropiada.

Als gats positius FIV se'ls hauria de mantenir tot el saludable que sigui possible administrant una dieta d'alta qualitat. Igual que amb tots els gats, s'han de mantenir a l'interior i lliure d'estrès. Tractar qualsevol problema secundari, com ara una infecció respiratòria de vies altes, tan aviat com es presenta.

FeLV - El virus de la leucèmia felina és una malaltia en gats que pot causar anèmia i limfomes, entre altres malalties. El virus també pot suprimir el sistema immunitari del gat afectant la seva capacitat de combatre els bacteris. Gats positius FeLV poden viure molts anys en un estat saludable. Una mica més de la meitat de gats que donen positiu al test, desenvolupen anticossos i són capaços de lluitar contra el virus. Una mica menys de la meitat dels gats adults que donen positiu al test de FeLV sucumbiran a la malaltia.

El FeLV es transmet comunament a través de la saliva. Per tant l'empolainament mutu, el contacte de nas amb nas, i compartir les menjadores del menjar i els abeuradors d'aigua poden ser fonts d'infecció. Es necessita una gran quantitat de virus per infectar un gat adult, així que en general es requereix un contacte perllongat o una mossegada perquè hi hagi una transmissió. La vacunació contra el FeLV ajuda a controlar la transmissió de virus. Els gats amb FeLV s'haurien de mantenir a l'interior, tant per protegir-los de l'exposició a la malaltia com per prevenir que transmetin el FeLV a altres gats.

Transmissió del FIV - El FIV és difícil de transmetre, la via principal és a través d'una mossegada on el virus realment és inoculat en el torrent sanguini. Sovint hi ha confusió entre el FIV i el FeLV, especialment pel que fa a la transmissió de virus. El virus del FIV és present a la saliva, i perquè sigui transmès a un altre gat, el virus viu ha d'entrar dins el torrent sanguini del gat destinatari.

Hi ha dues raons principals per les quals el FIV no es transmet a través de compartir menjadores / abeuradors o empolainament, tal com de vegades se suggereix erròniament: en primer lloc, el virus és molt fràgil i no viu per molt temps un cop està fora de l'organisme - es destrueix quan és assecat, per l'exposició a la llum, a la calor i als detergents bàsics-. Normalment el virus estarà mort molt de temps abans que facin la neteja de les superfícies, i és l'assecament inicial que elimina la gran majoria de virus, i això normalment passarà en segons. És per això que la via de transmissió és principalment a través d'una mossegada, on la saliva humida que conté el virus viu s'inocula de manera efectiva a través de la pell directament en contacte amb la sang del gat receptor.

La segona raó és que la membrana mucosa forma una barrera bastant eficaç contra el virus, de manera que - fins i tot si alguns virus entressin a la boca del gat -, és molt improbable que creuin la membrana mucosa, de manera que probablement morin dins de l'estómac. S'ha suggerit que perquè el virus realment infecti el gat quan entra per la boca, es necessitaria una quantitat deu mil vegades més gran de virus present perquè pogués aconseguir una infecció central.

Curiosament, això es veu confirmat pel fet que els gatets nascuts d'una mare positiva FIV rarament són infectats amb el virus. Tot i que els gatets no han estat infectats directament a l'úter, ja que la placenta els protegirà, el virus està present en la llet materna, de manera que tots els gatets tindran una exposició perllongada al virus viu en els seus sistemes digestius, i tot i així és molt infreqüent que els gatets siguin infectats. Això és un testimoni de la gran efectivitat que ha de tenir la membrana mucosa en la prevenció de la transmissió.

És per aquestes raons que la prescripció que fan freqüentment de "mantenir-lo separat d'altres gats" NO és vàlida. Gats positius FIV poden conviure en comunitat amb els gats no positius FIV amb molt poc risc que el virus sigui transmès entre ells - llevat que el gat sigui un lluitador i mossegui l'altre gat, la qual cosa és rar en els gats domèstics que han estat introduïts adequadament. La gran majoria de gats, un cop castrats, no mosseguen els altres gats amb què conviuen, i encara que puguin jugar i fins i tot pot haver-hi alguna petita disputa, això rarament condueix a la mossegada greu que es requereix per inocular el virus.

La cura dels gats amb FIV o FeLV. L'objectiu de tenir cura de gats amb FeLV i FIV és mantenir-los sans, detectar problemes a temps i tractar les malalties associades amb promptitud i de manera enèrgica perquè els gats puguin gaudir tant com sigui possible d'una quantitat de vida així com d'una gran qualitat de vida.

El veterinari

Projecte "Jardineria terapèutica per a la gent gran de Salt"

Durant els mesos d'abril i maig hem estrenat els vídeos de divulgació "*Jardineria terapèutica per a la gent gran de Salt*" amb l'alumnat de segon curs del **Cicle Formatiu de Grau Mitjà de Jardineria i Floristeria** en col·laboració amb el **Centre de Recursos de Salt**.

El projecte s'emmarca dins del mòdul professional de síntesi, una mena de treball de recerca que engloba competències i continguts treballats al llarg de la formació i té com a objectiu principal establir un vincle intergeneracional entre l'alumnat del cicle i els usuaris del Centre de Recursos a través de les xarxes socials i la jardineria i floristeria.

Des de l'inici de la pandèmia, els més de 400 usuaris i usuàries del Centre de Recursos de Salt no han pogut assistir presencialment a tallers, cursos i altres activitats terapèutiques que habitualment cursaven, fet que ha suposat certes problemàtiques. És per això que s'han adaptat activitats al format de publicacions en xarxes socials, seguiment personalitzat telefònic o quadern d'activitats que es pot recollir al centre.

Donat aquest context i per tal d'impulsar els projectes intergeneracionals, ha nascut la idea de crear **vídeos** sobre temes d'interès **de jardineria i floristeria** per publicar-los a les xarxes socials d'ambdues entitats i teixir així aquesta col·laboració.

La jardineria està considerada una activitat molt completa i beneficiosa per a la salut, ja que permet treballar la motricitat, la memòria i les facultats cognitives, així mateix facilita el benestar i la salut mental i emocional; la pot realitzar qualsevol persona, ja sigui des d'una casa amb jardí o des d'un pis.

Els vídeos publicats són:

"Cura de plantes d'interior". La Júlia, l'Adrià i en Romà ens expliquen tot el que cal saber per cuidar 5 espècies diferents de plantes d'interior.

"Com fer un ram de flors". En Pau, l'Axel i en Joan ens expliquen les claus per dissenyar i muntar un ram de flors que ens alegri la llar.

"Remeis naturals contra plagues i malalties". En Joabe, l'Isaac i en Pere ens parlen de tres remeis naturals i fàcils de preparar a casa per controlar plagues en les nostres plantes.

Els vídeos s'han publicat setmanalment, des del dijous 29 d'abril fins al 13 de maig. Els trobareu al Facebook del Centre de Recursos de la gent gran de Salt (www.facebook.com/centre.derecursossalt) o en el seu Instagram @centre_de_recursos, també al web de l'Institut Salvador Espriu (http://www.espriusalt.cat) o l'Instagram @EspriuSalt.

Tant si sou aficionats a la jardineria com si mai no heu tingut cura d'una planta, no us els podeu perdre!

Institut Salvador Espriu.
Folch i Torres, 4
17190 Salt (Girona)

Departament de Jardineria i Floristeria de l'INS Salvador Espriu

En marxa una campanya per mostrar l'ànima i les potencialitats de la ciutat a partir d'històries de saltencs i saltenques referents en diversos àmbits

Salt: Una ciutat, milers d'històries. Aquest és el nom de la campanya que es va posar en marxa aquest mes de maig i que s'allargarà fins pocs dies abans de la Festa Major. La proposta té l'objectiu de mostrar l'ànima i les potencialitats de la ciutat a partir dels testimonis personals de saltencs i saltenques que són referents en diversos àmbits.

La campanya s'està desenvolupant en diferents formats gràfics i audiovisuals, prestant una especial atenció a la difusió a través de les xarxes socials de l'Ajuntament de Salt. En aquest sentit hi ha una web específica per a la campanya (www.viusalt.cat/histories/) on, a mesura que cada setmana es van presentant les històries, es poden recuperar en aquesta pàgina.

L'alcalde de Salt, **Jordi Viñas**, explica que **"es tracta d'una ambiciosa campanya que ens permet mostrar les potencialitats i el talent que hi ha a la ciutat i que, vinculat a molts àmbits i espais diferents, volem donar a conèixer arreu. Massa sovint, incl**ús entre els saltencs i saltenques, el dia a dia ens fa perdre la perspectiva de les nostres fortaleses i que, quan ens aturem, ens adonem que n'hem d'estar orgullosos. L'ànima de Salt és un tresor que cal conrear, preservar i fer créixer entre tots i tote**s",** afegeix Viñas.

Els nou testimonis que formen part de la campanya estan permetent descobrir històries de superació i somnis personals al mateix temps que s'estableix un lligam estret entre aquestes persones i diferents espais de Salt. Els nou protagonistes de les històries són:

- Makady Jammeh.- Ballarina
- Quim Fontané.- Campió del Món de Kayak Freestyle
- Alba Casals.- Impulsora de projectes vinculats a la sostenibilitat i educació
- Lluís Costa.- Músic i productor musical
- Serena Formiglio.- Emprenedora del sector de la restauració
- Eddy Kelele.- Fotoperiodista
- Yasmine Koubghi Sbai.- Emprenedora del sector del tèxtil
- Joan Mateu.- Artista
- Nuri Mancebo.- Cantant

Cada història explicada en diferents formats audiovisuals acaba amb una promoció a través de les xarxes socials de l'Ajuntament de Salt vinculada amb cada personatge. Una altra de les propostes que inclou la campanya és el fet que s'incentiva als saltencs i saltenques per tal que expliquin la seva pròpia història i, a través de la web i de les xarxes socials de l'Ajuntament, compartir-la i anar dibuixant el retrat de la ciutat.

SALT:

Una ciutat, milers d'històries

SEGUEIX LES HISTÒRIES A:
@VILADESALT

www.viusalt.cat

EXPLICA'NS LA TEVA: HISTORIES@VIUSALT.CAT

SALT: *una ciutat, milers d'històries*

Eddy Kelele
"Tot comença amb un somni"

Lluís Costa
"Com a músic, m'agrada posar la meva cullerada musical a tot el que gravo"

Serena Formiglio
"Si alguien lo puede hacer mejor que yo, yo también puedo superarme"

Makady Jammeh
"La danza es lo que me mantiene viva"

Quim Fontané
"Era la meva última oportunitat per complir el meu somni: ser campió del món"

Alba Casals
"Per a mi, la pagesia és un projecte de vida"

Joan Mateu
"L'art no necessita grans discursos. O hi connectes o no"

Yasmina Koubghi
"Tot va començar amb una petita botiga a Salt i moltes ganes d'emprendre"

Nuri Mancebo
"A vegades tens coses a dins que quan les treus, sembla que les hagis fet tota la vida"

SEGUEIX LES HISTÒRIES A:
@VILADESALT

www.viusalt.cat

El porró

És ben conegut que el porró des de fa temps s'ha convertit en un símbol del poble català. Qui no ha vist en una botiga de souvenirs un porró amb barretina? Joan Amades (1890-1959), etnòleg i folklorista nascut al barri del Raval de Barcelona, situa l'origen del porró en una mena de copa amb forma de banya com la que es veu en el Tritó romà. Els romans tenien el costum de veure en una banya d'animal, tant la feien servir de got com per veure a galet i sembla que d'aquí va aparèixer el porró, una fusió entre un got i una ampolla.

El mot porró podria derivar-se del llatí porrum, que vol dir all porro, recordant la forma que té aquest all en forma de bulb.

Es feien tant de vidre com de terrissa, el més antic és de vidre, data del segle XIV i es conserva al Monestir de Santa Maria de Poblet.

Feia segles, el porró era un element imprescindible al menjador de totes les cases dels pagesos i treballadors catalans. Qualsevol taula de fusta tenia un porró de vi al mig, esperant qui arribés del camp o de la feina amb ganes de fer un xarrup. Hi havia especialistes a beure amb porró: qui feia lliscar el vi pel llavi de dalt, qui el feia entrar per un costat de la boca, qui aguantava el porró més lluny sense tacar-se.

Durant el franquisme les cases benestants no feien servir porró. Tot es bevia en vasos dels més fins. I el cava en copes, si podia ser tallades. Això dels gots servia per als de casa pobra, ja que eren més gruixuts i resistents. Quan es va anar afluixant la pressió anticatalana, alguns "de la ceba" van comprar un porró amb un tap de barretina, que es posava damunt d'un prestatge, com a decoració. Eren els anys seixanta; amb el porró ja es podia tenir una rajola de l'avi del Barça i una verge de Montserrat de plàstic. Amb la transició varen tornar les festes populars, i allà va revifar-se la tradició de beure en porró, sobretot perquè sortia més econòmic que portar gots per a tothom. I s'estalviava força el vi, perquè molts s'ennuegaven o es tacaven per manca de pràctica i en bevien més poc. Ara, amb els gots de plàstic, han tornat a desaparèixer els porrons. Els hem de reivindicar: són catalans, són ecològics i retallen el consum de vi. Qui s'anima?

L'Aziza Slimani: youtuber, dinàmica i de mentalitat oberta

Sí, de mentalitat oberta, així es considera l'Aziza. A la seva vida, ha fugit de rols estereotipats per fer el que més li ha agradat, dins de les seves possibilitats. Creu que el seu paper com a dona no es limita només a la casa i la cuina.

A partir dels 8 anys, al seu poblet d'origen al Marroc, ja practicava karate i taekwondo. Era l'única noia al ginmàs, però "vaig ser un orgull pel meu pare, sobretot quan guanyava".Més tard va jugar a futbol en un equip femení, cosa tampoc gaire usual.

Durant el confinament, quan qui més qui menys dedicava el temps de lleure a les xarxes socials, fer endreça, bricolatge, llegir a cor què vols, mirar sèries o cuinar, l'Aziza va anar una mica més enllà i va crear un canal de cuina marroquina i d'arreu, en àrab i català. Podeu donar-hi una ullada a l'adreça https://youtu.be/Sykp4GLwHcg.

"El canal m'ajuda a treballar la llengua: buscar el vocabulari, els verbs, a aprendre més paraules i parlar". Ens diu.

Ens trobem una tarda inusualment calorosa de maig.És temps de Ramadà i, per tant, aguantem estoicament sense ni un glop d'aigua. Bé, per a nosaltres és una estona, per a ella és tot el dia! Parlem en català, l'ocasional manca de vocabulari, la supleix sobradament amb l'interès i les ganes d'expressar-se correctament i entenem de seguida el per què del canal.

Ens sorprèn, a més a més, perquè no és gaire freqüent trobar gent amb tant d'entusiasme per aprendre una llengua tant diferent de la seva.

L'Aziza, té 36 anys, fa 10 anys que està casada i té 3 fills de 9, 7 i 3 anys. És originària d'un poble petit: Ain al- Louh.

Fa dos anys que el seu marit va poder fer el reagrupament familiar i hi van venir ella i els tres fills.

Considera que a la seva vida ha estat marcada per 3 grans canvis:

Als 18 anys va anar a viure amb un oncle a Rabat a on

va estudiar el batxillerat, informàtica i una mica d'economia i comptabilitat. Després va treballar dos anys de secretària en una empresa de materials de construcció. El segon canvi va ser quan va conèixer el seu marit a través del Messenger (anterior al whatsap i el facebook). Ell ja vivia a Espanya. Es van casar el 2.009, però ella es va quedar al Marroc amb la família del seu home."Vaig deixar el treball, i el luxe de la ciutat, per anar a un món més petit, però em va encantar la meva nova vida i vaig aprendre coses noves malgrat la duresa de la vida al poble."

El 2019 es va produir el reagrupament familiar."A la meva arribada aquí sabia que la meva vida canviaria per tercera vegada, un lloc preciós, un idioma nou i gent molt agradable, de diferents països.

Des de la meva arribada em va encantar la llengua catalana i la vaig començar a estudiar a l'escola El Pla on estudien els meus fills. Hi vaig rebre molt de suport del director i la professora i també dels professors dels meus fills que veien com l'aprenia amb rapidesa. Aprenc català per mi i per ajudar als meus fills.És més fàcil per mi perquè s'assembla al francès"

Parla també una mica d'anglès i ara aprendrà castellà. . Però no només estudia el català, cada dia fa una activitat o una altra. Assisteix cada setmana a les Trobades amb Cor de Càritas, a on comparteix experiències, es relaciona amb d'altres dones i parlen de temes diversos. Al Casal dels Infants, a través de Vincles, rep suport sobre la criança saludable física i emocional dels fills més petits, també sobre els recursos a l'abast: socials, sanitaris i educatius(encara recorda quan va anar-hi per primera vegada i només sabia dir "hola").
Amb el grup de mares de l'AFA, parlen de l'escola i també els ensenyen qüestions pràctiques: com fer-se el currículum per demanar feina o com fer servir el mòbil.

Tot això és possible, perquè els seus fills grans assisteixen també 3 tardes al Casal dels Infants a on els ajuden a fer els deures i hi juguen.
L'Aziza, com hem vist és una dona amb inquietuds a qui li agraden les activitats en grup i que no para quieta. En el futur voldria continuar estudiant, però és realista i sap que quan els fills siguin una mica més grans li serà més necessari buscar-se una feina, a ser possible que estigui relacionada
amb el tracte directe amb la gent.
Es sociable i positiva i es mostra agraïda amb la solidaritat que rep.
Una dona, al capdavall, a qui hem tingut el plaer de conèixer.

Pilar Velázquez

Una anècdota de la història de Salt, basada molta de la seva part en fets reals. (3a part)

EL GOT (3a part) - Una anèctoda de la història de Salt, basada molta de la seva pert en fets reals.

(.....*continua*) De totes maneres, com que l'arxiu es trobava a la planta baixa, no em va ser gens difícil deixar una de les finestres una mica oberta mentre ell guardava l'expedient a l'arxivador. Després d'agrair-li la informació vaig enfilar el camí de casa, però abans encara vaig tenir temps de passar pel carrer de la noia de segon que m'agradava per si la veia. Tampoc no va haver-hi sort.

Aquell vespre amb l'excusa d'anar a casa d'en Pep a fer un treball vaig agafar la moto per anar a l'institut, quan vaig arribar-hi eren les nou tocades i tot era fosc i solitari. No em feia gens de gràcia anar-hi tot sol aquella hora i menys després de l'experiència de la nit anterior, però era una oportunitat única d'esbrinar més coses sobre l'assumpte.

Entrar a l'arxiu per la finestra va ser molt fàcil, ningú s'havia adonat que era un xic oberta, més complicat va ser trobar l'expedient entre el munt que hi havia tan sols amb la claror d'una petita llanterna que havia pispat del cotxe del pare. A la tarda m'havia fixat de quin calaix el treia en Santi i això em simplificava la feina, però així i tot vaig haver de remenar-ne un centenar fins que el vaig trobar. Un cop trobat, vaig apuntar-me, veloçment, el nom i l'adreça de la noia i vaig deixar-ho tot al seu lloc.

Després d'entrebancar-me amb una cadira mal posada i enganxar-me els dits en una màquina d'escriure on m'havia recolzat per no caure, vaig sortir per la mateixa finestra per on havia entrat. Al sortir vaig passar pel mateix pati on havíem vist la noia amb la llum, tot era molt fosc i se'm va posar la por al cos quan, de sobte, vaig tenir la sensació de no estar sol, que algú m'observava. Al dirigir la mirada cap a l'arbre on l'havíem vist em va semblar tornar-la a veure per uns segons, però vaig pensar que havia estat la meva imaginació. Tampoc vaig tenir gaire temps d'esbrinar si l'havia vist realment perquè no vaig parar de córrer fins a arribar a la moto que havia aparcat dos carrers més avall. Amb el cor a dos-cents vaig engegar-la i gas a fons cap a casa. A les deu ja hi era. No vaig ni sopar. Directe a dormir.

- Aquest noi cada dia està més estrany –vaig sentir dir a l'àvia Lola quan va veure que anava directe al llit.
- És l'edat! Està enamorat! –va dir la meva mare.
- Una bona hòstia tot ho cura! –replicà el meu pare.

Havia fet una troballa molt interessant. Ja no érem els únics que havíem vist una noia amb una llum i això m'entusiasmava i m'acollonia alhora. Cada cop tenia més clar que els fantasmes podien existir realment i que nosaltres, potser, n'havíem vist un.

L'endemà, dissabte, treballant al rentacotxes, un cop explicada a en Pep l'experiència de la nit abans, no vaig parar de pensar en tot aquell embolic i, sobretot, amb la coincidència de la nostra visió amb la que va tenir, segons la nota de l'arxiu, la noia que havia desaparegut aquella nit de l'any 1978. Tot plegat era realment misteriós. El dia va passar volant tot i que pel túnel de rentat van desfilar-hi més de cent cinquanta cotxes, bona notícia per en Candi, el cap, i per la butxaca dels que hi treballàvem, ja que en passar de cent cotxes teníem una prima addicional. El diumenge al matí mentre passava l'aspirador per la moqueta impecable d'un client habitual va començar a ballar-me pel cap la idea d'anar a buscar fantasmes en el sentit més literal.

Com que tenia moltes ganes d'aclarir el misteri i no podia esperar fins al dilluns, un cop convençut en Pep, arribant a casa, vaig trucar als altres. A tots el va semblar una bona idea i vam quedar a les quatre de la tarda davant de l'institut. Total, segur que seria més emocionant que anar a ballar, beure cubates, veure les cares de sempre i ballar les mateixes cançons de la setmana passada a la Gatzara d'Anglès...

Tots vam ser més puntuals del normal. Vaig explicar-los, detalladament, la història de la noia que, el 1978, també havia vist el mateix que nosaltres, tot i que els metges li van fer creure que havia estat una al·lucinació, alhora que els mostrava les fotocòpies dels retalls de diari que m'havia facilitat en Santi, el professor d'història.

- Això, si és veritat, és molt fort, noi! -va fer en Manel, emocionat.
- Ara sí que podem començar a descartar la hipòtesi d'una al·lucinació col·lectiva -afegí en Pep.
- Home! Si haguéssim fumat algun porro... però nosaltres no en fumem d'això, o no? -va dir en Xevi mirant els ulls d'en Manel.
- Doncs la noia de la llanterna, real o no, també va ser vista l'any setanta-vuit -vaig puntualitzar-. Una coincidència?

Vam continuar deliberant sobre les nostres teories sense arribar a cap conclusió.

- Tens l'adreça i el nom de la noia, no?, doncs fem-li una visita –va dir en Manel.
- Potser tens raó, es diu Marta Rigau Galí i, l'any 1978, vivia al carrer Llarg, núm. 169 -vaig dir-los de memòria.
- Podem anar a mirar si encara hi viu, tampoc tenim res més a fer -va dir en Pep, que començava a

caminar tot fent un gest amb la mà en senyal que el seguíssim.
Anàrem a l'adreça esmentada "tirant floretes" a totes les noies que vam trobar-nos pel camí, sobretot en Manel, que sempre ens feia quedar malament a tots, ja que els recitava uns "versos" de collita pròpia que les feia posar, a totes, vermelles de dalt a baix (i a nosaltres també, però de vergonya!). Arribats a l'adreça, trucàrem a la porta. Ens va obrir una noia jove, pàl·lida de cara, amb uns cabells molt llisos que li queien suaument per les espatlles i que, per edat, podia ser la noia que buscàvem. Vaig anar al gra, la impaciència em matava.
- Ets la Marta Rigau? – vaig etzibar-li sense tan sols donar-li les bones tardes.
- Sí. Què voleu? -em va contestar sorpresa.
- Mira... nosaltres anem a l'Institut Salvador Espriu de Salt i ..., ens agradaria parlar amb tu d'una cosa que et va passar quan hi estudiaves...
- No sé de què em parleu, tinc molta feina! -em tallà la noia durament.
Ja ens tancava la porta, però vaig afegir ràpidament:
- Tu no ets aquella noia que va escapar-se de casa l'any 1978 i que va passar la nit a l'institut veient fantasmes?
- No et passis! -en Manel va donar-me un cop de colze a les costelles.
- Com ho sabeu vosaltres, això? Creia que ja tothom ho havia oblidat. D'on heu tret aquesta informació?
Li vaig explicar com l'havíem aconseguit. La noia afegí:
- Va ser un malson terrible, perquè només va ser això, un malson, així m'ho van dir els metges i el psicòleg. A més no en vull parlar de tot allò, ja fa molt temps ...
- Nosaltres també l'hem vist la noia de la llum –vaig dir-li amb posat seriós.
- I tant que l'hem vist! -afegí en Pep.
En escoltar allò la noia afluixà la seva tibantor, ens deixà entrar al petit rebedor i ens explicà amb pèls i senyals la seva experiència. Ens relatà com, aquella tarda, després d'una forta discussió amb el seu xicot, s'havia quedat prop de l'institut plorant, sense ganes d'anar a casa seva i, que quan aconseguí calmar-se, era ja molt tard i la por d'un possible càstig dels seus pares, molt rectes, va fer que decidís quedar-se en un dels bancs del pati de darrere de l'institut que tan bé coneixia, ja que hi estava estudiant primer de BUP. Va quedar-se adormissada, però cap a mitjanit es despertà i va poder veure una noia que portava una llanterna o alguna cosa similar prop de l'arbre més gran del pati. La noia apareixia i desapareixia. Volia marxar d'allà, però les cames no li responien. Al cap d'una mitja hora, la noia va desaparèixer definitivament, però ja no va poder moure's d'aquell lloc fins que a les set del matí un policia municipal la va trobar, tremolant de fred i por.
Un cop acabada l'explicació ens convidà, amablement, a marxar mentre ens deia que era l'última vegada que parlaria amb algú d'aquella experiència, li havia costat molt superar-la i ja havia patit prou.
De tot el que ens havia dit, hi havia una cosa que ens va provocar un fort impacte en els nostres cervells plens de serradures (com ens deia sempre en Fonelleres): el lloc on la Marta Rigau ens havia dit que havia vist la noia amb la llum era el mateix on l'havíem vist nosaltres!
Eren les sis de la tarda i ja començava a fosquejar. Anàrem a fer el toc a Can Panxut (l'actual Teatre de Salt), tres carrers més avall. Era un lloc depriment amb quatre taules i cadires d'abans de la guerra, però també era el lloc més barat que coneixíem per anar a fer el toc. Després de tres o quatre cerveses, cada un vam començar a dir bajanades sobre l'assumpte. En Xevi, però, guanyà amb diferència el primer premi:
- Si tots hem vist el fantasma allà mateix vol dir que encara és allà!
No vam entendre res de res.
- Si home, vull dir que potser sota aquell arbre hi ha alguna cosa.
- Un mort, vols dir? - vaig interrogar-lo.
- Vols dir que la noia de la llanterna assenyala el possible lloc on hi ha un mort, no? -en Pep va voler anar molt més enllà.
- Això és molt fort nois! -vaig dir-los.
En Manel no deia res, només ens mirava amb els seus petits ulls, ara, encara més petits pels efectes de la cervesa. Se'ns posà la pell de gallina a tots, ara ja no parlàvem d'esperits sinó de morts! Malgrat la por inicial, la idea va tenir continuïtat i decidirem, unànimement, anar a excavar vora l'arbre on havíem vist la noia amb la llum. Ho havíem de fer a la nit, ja que de dia era impossible posar-nos a cavar al pati de l'institut, i... quin dia millor per fer-ho que un diumenge a la nit?
Com que no podíem esperar, vam quedar a les nou del vespre, abans, però, ens vam repartir el material que calia portar per portar a terme la missió que ens havíem proposat. A mi em va tocar el més difícil: un pic. No vaig trobar-ne cap de pic i vaig portar el

tràmec que el meu pare feia servir per cavar el petit hort de darrera casa. En Pep va portar una llanterna molt potent que el seu pare utilitzava per anar a pescar, en Xevi una pala que va agafar d'unes obres que feien davant de casa seva i en Manel galetes, beure i tabac per si teníem gana, set o algun altre tipus "d'ansietat". Començàrem a cavar amb una mica de por, tant pel que poguéssim trobar com pel fet que algú ens pogués veure. A les onze ja estàvem ben cansats tot i que ens tornàvem per cavar i reposar. Cansats i suats volíem deixar-ho i oblidar-nos de l'assumpte per sempre més.

- Va! Anem cap a casa que ja és molt tard... -rondinà en Manel.
- Una mica més, cinc minuts... i marxem!
- Estic ben cansat -va dir en Xevi esbufegant i eixugant-se la suor que li rajava del front, els quilos de més li pesaven més que mai.
- Ei! Aquí hi ha alguna cosa!! -vaig cridar al notar clarament que havia tocat algun objecte metàl·lic pel soroll de l'impacte del tràmec.
- Deu ser el mort! -va fer en Pep en to sarcàstic.
- No. És una cosa metàl·lica, sembla una caixa! -vaig contestar-lo.
Ho vam acabar de desenterrar amb les mans anant amb molta cura.
- Collons! És una llanterna/fanal! El meu avi en té una de semblant que guarda de quan era petit -va dir en Manel.
Ens vam acollonir de veritat. Crec que si hagués estat sol m'hauria desmaiat.
Ens passà pel cap marxar cames ajudeu-me, però la troballa va fer, tot i la por que cada cop s'apoderava més i més dels nostres cervells, que cavéssim encara amb més ganes. Al cap d'un parell de minuts vam fer la troballa definitiva, allò que ara desenterràrem ja no era cap llum sinó un crani, i semblava talment el d'un ésser humà, molt similar al de l'esquelet del laboratori de ciències. Vam quedar glaçats, immòbils.

Ens quedàrem mirant el crani uns cinc minuts sense dir-nos res, fins que vaig prendre una determinació.
- Hem d'anar a la policia. Això és un mort de veritat i no podem quedar-nos aquí palplantats com estaquirots.
Vam decidir anar, primer de tot, cadascú a casa seva a explicar als pares el que ens havia passat i després anar a la policia.
L'esbroncada que em va caure va ser molt forta, de les més fortes que m'ha clavat mai el pare, i la dels altres companys d'excavació, per l'estil. De totes maneres ningú no havia pres mal, ni havíem arribat borratxos, ni jo havia aixafat la moto... Suposo que el pare me la va etzibar sense saber ben bé perquè ho feia, només perquè és una de les obligacions dels pares vers els seus fills (ara que sóc pare ho començo a entendre).
Al voltant de les dotze de la nit ens trobàrem tots a l'Ajuntament, davant la Policia Municipal. No cal dir que hi anàrem acompanyats dels nostres respectius pares. Els municipals es posaren en contacte amb la Guàrdia Civil que es presentà al cap de quinze minuts. El caporal de la Guàrdia Civil, baixet, grasset i amb bigotet -altrament semblava tret d'un còmic o d'alguna pel·lícula d'en José Luís López Vázquez- ens prengué declaració i ens va fer a tots la prova de l'alcohol, ja que en un principi es pensà que estàvem tots borratxos després d'una llarga tarda de discoteca, cosa lògica amb disset anys. Tot i això, envià una patrulla al lloc on els vam dir que havíem fet la troballa. Els quatre vam explicar la mateixa història des del principi fins al final, però allà no ens va creure ningú.
Vint minuts més tard la patrulla enviada donà part, per ràdio, que la història era verídica, reclamant-nos a tots al lloc dels fets. El caporal avisà el metge forense i el jutge de guàrdia per poder fer l'oportú aixecament del cadàver i ens convidà a tots a pujar als cotxes patrulla per anar a l'institut. Quan vam arribar estava tot ple de cotxes, gent i periodistes, aquests últims havien aixecat la llebre, ja que habitualment, escolten les emissores de la policia tot cercant alguna notícia important.
Dos guàrdies civils havien acabat de desenterrar el cos, bé el munt d'ossos i trossos de draps plens de terra que formaven el que en un altre temps havia estat una persona. El metge forense començà a fer el primer reconeixement sobre el terreny per tal que el jutge pogués donar l'ordre d'aixecar el cadàver. El caporal ens ensenyà una medalla que havien trobat enmig de les restes en la que, tot i estar molt ennegrida i oxidada, s'hi podia llegir clarament: "MARIA".
- Teníeu raó, nois, el cadàver és d'una noia que, sembla ser, es deia Maria. Segons el forense fa molts anys que està enterrat. Demà li faran l'autòpsia per saber dades més exactes sobre la seva mort, us tindrem informats, ara aneu-vos-en a dormir. A partir d'ara em fareu creure amb fantasmes! -el caporal s'havia tornat amable i tot.
- Va, tothom cap a casa seva! -ordenaven els policies municipals i els guàrdies civils a la gent mentre intentaven, sense gaire èxit, deixar la zona neta de curiosos.
De mica en mica tothom va anar marxant. Nosaltres ho férem a peu amb els respectius progenitors. El meu pare no em va dir res en tot el camí. Vaig suposar que em clavaria una altra esbroncada monumental o una bona hòstia, però no va ser així. Només em va comentar que no volia que mai més fes sessions d'espiritisme, que durant tres mesos arribés

cada dia a casa abans de les nou del vespre i, per acabar, em va tornar a deixar anar la seva frase més cèlebre:
- I... ja en parlarem!
El dilluns, a l'institut va ser un dia inoblidable malgrat que hi hagué la cara i la creu. La cara va ser que tothom ens tractà com uns vertaders herois, sobretot les noies (no ens van faltar pretendentes durant la resta de curs). La creu va ser l'esbroncada que ens va donar el director a tots quatre. A canvi de no expulsar-nos ens van fer netejar de papers el pati i de guixats les taules de totes les aules durant un mes. A la tarda van venir uns periodistes per entrevistar-nos i també els de TV3, que feia molt poc que estava en funcionament, per fer un petit reportatge. Fins i tot, vam signar alguns autògrafs!
El dimarts al matí no anàrem a classe, el jutge ens havia citat a tots quatre per tornar a declarar i per explicar-nos els resultats de la investigació que ja estaven força enllestits. Els quatre teníem molta curiositat per saber el desenllaç final del misteri. El jutge ens explicà, amb un castellà de Valladolid, que el cadàver era, com ja suposàvem, el d'una noia d'uns catorze anys que devia dir-se Maria per la placa que van trobar-hi, ja que no hi havia cap més documentació, el més curiós era que feia entre quaranta i cinquanta anys, aproximadament, que havia mort. També ens va dir que en el seu cos van trobar-hi trossos de metralla semblants als utilitzats a les bombes de la Guerra Civil (1936-39). Per tant, la noia podia haver estat víctima de l'únic bombardeig que va patir el poble de Salt durant la guerra. Més tard, l'àvia Lola, tot fent ús de la seva prodigiosa memòria, va dir-me que a Salt, durant la guerra, hi havien caigut només dues o tres bombes, totes elles llançades pels nacionals des de l'altre costat del riu Ter, per la zona de Sant Gregori.
L'única cosa que el jutge no ens pogué explicar va ser qui era la noia de la llanterna que ens havia assenyalat el lloc exacte on hi havia el cadàver. Un expert de la policia, que semblava un psicòleg, ens donà la solució definitiva: tot havia estat fruit d'una barreja d'al·lucinació col·lectiva i casualitat; només li va faltar dir que anàvem borratxos i que ens havíem fumat un parell de porros. Es donà el cas per tancat al cap de deu dies, quan el jutge decretà l'ordre de donar al cadàver cristiana sepultura en la fossa comuna del cementiri de Salt. Com a record ens donaren la llanterna/fanal i la placa de la noia al no haver-se pogut trobar cap dels seus familiars.
Des de llavors he cregut amb fantasmes, esperits, coses esotèriques... però mai, mai més, ni jo ni cap dels meus companys d'aventura, hem tornat a donar la volta a un got i posar-hi els dits a sobre.
Ah!, me n'oblidava, el got de les sessions d'espiritisme se'l va quedar en Manel, que no tenia gaires manies, però al cap d'uns dies de tenir-lo en una lleixa de la cuina, aquesta va caure de manera inexplicable sobre el cap del seu pare trencant-se tot el que hi havia a sobre menys el maleït got. De mutu acord decidirem enterrar-lo en el mateix lloc que havíem trobat el cadàver de la noia, juntament amb la llanterna/fanal i la placa, donant per tancat l'assumpte per sempre més.
La Montse, que en part havia estat el detonant de tota l'aventura, va estar quinze dies sense venir a classe a causa d'una depressió molt forta. Per sort se'n va refer i ara està feliçment casada i segur que ja no se'n recorda de les bajanades que una vegada li va dir un simple got, que només viuria set anys...

SALT, DIVUIT DE DESEMBRE DE 1995
Bé, vaig a buscar la meva filla al col·legi. Amb les preses m'oblidava de posar un segell al sobre del seixantè Currículum que envio per demanar feina, aquesta vegada per a un lloc de corresponsal a Girona de la revista especialitzada en temes paranormals "MAS ALLÁ".

Jaume Prat i Pons

LA COOPERATIVA DEL VEÏNAT

C/Major, 78 - Salt | 972 23 43 36

La botiga amb més bon rotllo de Salt!

HORARI:

Dilluns a divendres
de 9 a 13:30 i de 17 a 20
(dimecres tarda tancat)

Dissabtes
de 9 a 13:30

Vine a veure el pati de La Cooperativa del Veïnat!

Fruita i verdura
Flors i plantes
Bodega
km-0

RECORDA!

CADA DILUNS DIA DEL JUBILAT
10% DE DESCOMPTE

Els gossos

El passat divendres, 23 d'abril, es va presentar aquesta obra realitzada per Nelson Valente, amb la interpretació de Mercè Aránega, Sandra Monclús, Joan Negrié i Albert Pérez.
La Mercè Aránega interpreta la Laura en el dia del seu quaranta aniversari. L'escenari reprodueix un menjador on s'ha de fer la celebració de l'aniversari. Però, de camí cap a casa, un fet totalment imprevist al metro li dispara tot un seguit d'interrogants.
Total, que la celebració amb la seva estimada família s'acaba convertint en una tràgica comèdia en la qual es destapen un munt de retrets, odis i ressentiments que portava al seu interior, i això fa que causi un desgavell en l'equilibri familiar.
Amb aquesta autodeterminació ens transporta sobre qüestions familiars que a l'enfrontar-les fa trontollar el bon tarannà de les famílies.
Una obra molt ben interpretada, en la que posa la vàlua dels seus intèrprets, i el públic ho va agrair amb forts aplaudiments.

Josep Pla

Pensem. (Pausa). A la merda!

Se'ns presenta al nostre Teatre de Salt una comèdia en la qual tres actors interpreten un grapat d'històries una mica absurdes.
S'autocritiquen sobretot els polítics que es barallen per veure qui presidirà el Parlament, per tal de poder obtenir la cadira del poder. Per favor!, això és una merda!, que algú em digui qui pot governar.
Totalment passen de nosaltres. A aquesta gent els votem perquè ens representin i ens solucionin els problemes quotidians, per tal de tenir una vida millor, i això és el que no fan. És el que s'autocritica en aquesta comèdia per part d'aquests tres actors, els quals, en una durada d'una hora i quaranta-cinc minuts ens van transportar a les diferents pifiades d'aquesta vida que ens ha tocat viure.
Una interpretació, al parer meu, d'una qualitat molt poc acceptable, ja que la idea d'aquests actors era provocar un somriure entre el públic, cosa que no es va produir. Estava molt callat pendent de l'obra, en la que moltes escenes eren inconcebibles en el que era el text de l'obra.
La meva modesta opinió, la vaig trobar llarga i pesada, no obstant reconec que per tenir un públic pendent de l'obra, amb un text tan complicat s'ha de ser molt bon professional, i això ho va acceptar una part del públic que els va acomiadar amb aplaudiments.

Josep Pla

DOMÈNECH
FARMÀCIA ORTOPÈDIA

ORTOPÈDIA TÈCNICA A MIDA

C/ Llevadores 7, Salt

Tel 972 439 935

Mòbil 619 534 323

www.farmacianeusdomenech.com

NOVES INSTAL·LACIONS 200 m² DEDICATS A L'ORTOPÈDIA

DAVANT L'HOSPITAL SANTA CATERINA

Lloguer d'articles d'ortopèdia

Mitges de compressió

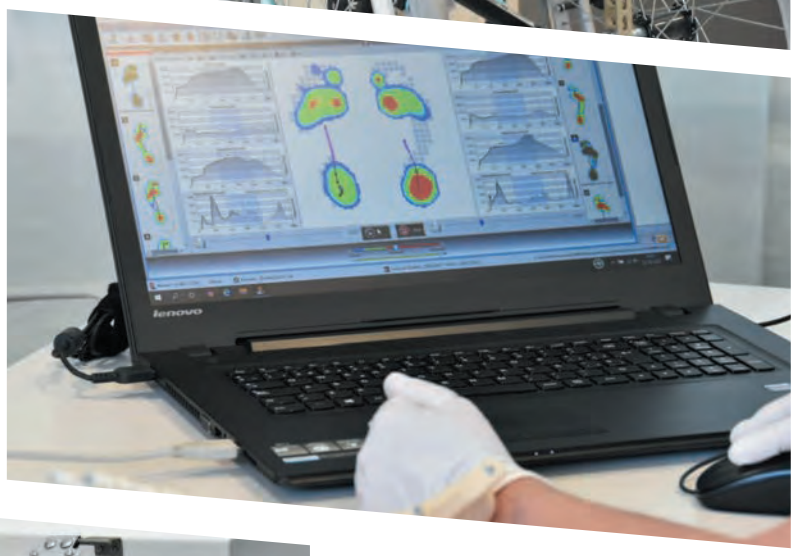

Ajuts pel bany
Llits ortopèdics i grues

Anàlisi del peu i plantilles a mida

Calçat ortopèdic

Articles postoperatoris: calçat, walkers, genolleres...

Salt instal·la cinc noves càmeres de videovigilància a l'espai públic

Nou pas endavant de Salt per complementar el patrullatge a peu de la Policia local amb una xarxa de càmeres de videovigilància a l'espai públic. En aquest sentit, s'han instal·lat cinc nous dispositius que eleven a 53 els que hi ha distribuïts per tot el municipi. Les noves càmeres s'han situat a la zona Centre (carrers Torras i Bages i Francesc Macià) i zona Maçana (Marquès de Camps i avinguda de la Pau).

Les primeres de videovigilància es van instal·lar l'any 2009 i, des d'aleshores, s'ha anat ampliant la xarxa. Les càmeres de videovigilància de Salt són revisades cada any per la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància, organisme que depèn del departament d'Interior de la Generalitat, perquè es garanteixi el dret a la privacitat, intimitat i a la imatge dels ciutadans que poden resultar afectats per aquests dispositius de gravació.

L'ampliació de la xarxa de càmeres a l'espai públic se suma a la millora de la Sala Operativa de la Policia local de Salt amb la instal·lació d'un nou programari, més pantalles i majors possibilitats de configuració de tot el sistema.

Gestionat directament per l'àrea d'Informàtica de l'Ajuntament de Salt, s'han integrat totes les càmeres en un únic programari més àgil i amb més capacitat de gestió. Les pantalles de control s'han ampliat a sis, de dimensions superior, amb tecnologia LED i amb majors possibilitats de control i configuració.

Salt reforça el Consell Educatiu Municipal amb representants dels àmbits universitari, social, ensenyaments no reglats, joventut i esports.

El Consell Escolar Municipal (CEM) de Salt s'ha potenciat ampliant-lo amb representants de diversos àmbits educatius que van des de l'universitari o el d'ensenyaments no reglats, a joventut, esport o sectors socials. Aquesta és una de les novetats més importants que inclou la revisió a fons que s'ha dut a terme del reglament del CEM, un dels objectius que recull el Pla Educatiu del municipi per tal de "reforçar el Consell Escolar Municipal, com a espai de debat i (re) coneixement de les necessitats i recursos socioeducatius de la vila".

Els nous representants d'altres àmbits educatius, públics o privats, serà d'un màxim de vuit integrants i s'escolliran representants de cadascun dels següents àmbits educatius o dels que, en un futur, es consideri oportú en funció de la realitat social i educativa de Salt.

Durant els darrers tres mesos s'ha dut a terme el procés per designar els membres del nou sector i, en aquesta línia, es va enviar la informació per correu electrònic a les entitats de la vila. Les que van mostrar interès a formar part del nou sector CEM van participar en un una trobada el passat 16 de febrer per designar la seva participació i les que s'han incorporat com a nous membres són:

Universitats amb seu a Salt (1 membre representant d'universitats, rotatiu cada curs). Taula Entitats del Sector Social – 2 membres. Escola de Música La Moderna – 1 membre. Els Marrecs de Salt – 1 membre. Associació Azahara – 1 membre

Entre els canvis que s'han incorporat al nou reglament del CEM també hi ha el del canvi de nom que ha passat de Consell Escolar Municipal a Consell Educatiu Municipal.

La robòtica i la programació entren a les aules de Salt

Fomentar la vocació científica i tecnològica entre els i les joves de Salt. Aquest és l'objectiu del projecte Salt Espai Digital que ofereix tallers de robòtica i programació TIC a tres centres d'educació secundària de la vila. La iniciativa liderada per l'Associació Azahara, amb una àmplia experiència en innovació social, s'ha pogut dur a terme gràcies al suport de la Secretaria d'Immigració de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Salt.

Setmanalment, més d'un centenar de joves de 14 a 16 anys de l'Institut Vallvera, l'Institut Salvador Espriu i l'Institut Salvador Sunyer, es beneficien d'aquesta iniciativa. A més a més, els tallers també s'ofereixen a les famílies i a tota la comunitat educativa, incloent-hi professorat i educadors/es.

Els tallers de robòtica i programació s'imparteixen als centres en horari extraescolar fent ús de programari lliure. Salt Espai Digital també incorpora la dimensió intercultural i de transformació social i, en aquesta línia, el paper de la dona i la ciència és present als tallers. Es basen en la metodologia Learning by doing (aprendre fent) i estan dissenyats com activitats lúdiques i educatives.

Els seus impulsors destaquen que "el projecte vol trencar barreres, especialment entre les persones en situació de vulnerabilitat, i obrir-los la porta cap a la digitalització, oferint solucions i projectes que afavoreixin el desenvolupament d'habilitats tècniques bàsiques a l'hora d'accedir al mercat laboral".

Salt Espai Digital ha aconseguit sumar a la iniciativa, a banda de l'equip tècnic que dirigeix els tallers, a una vintena de voluntaris, entre els quals es troben estudiants de la Universitat de Girona i la Universitat Oberta de Catalunya. El projecte també inclou la participació de persones voluntàries d'empreses tecnològiques gironines.

Salt i Girona impulsen un projecte pilot per controlar la vespa asiàtica

Girona i Salt han posat en marxa un projecte pilot per tal de controlar la vespa asiàtica mitjançant la instal·lació de 225 trampes i la implementació de diferents estratègies de supervisió. L'objectiu és reduir el risc per a la salut pública i l'impacte sobre la biodiversitat d'aquesta espècie invasora que s'està estenent de pressa pel territori, ja que no té depredadors naturals a la zona i troba unes condicions favorables de temperatura i d'humitat.

El projecte va a càrrec de l'empresa de control de plagues Salut Ambiental, de l'entitat ambiental Bufalvent, i de l'empresa d'apicultors La Granja d'Abelles. El treball va començar el mes de març determinant les zones òptimes de control. A partir d'aquella anàlisi es va detectar la necessitat d'instal·lar 150 trampes en 10 zones de la ciutat de Girona. D'altra banda, a Salt s'instal·laran 75 trampes a les Deveses, les Hortes i el parc Monar, i a les zones del Pla de Salt, de l'Hospital Santa Caterina i del passeig dels Països Catalans.

Aquests elements es pengen en els arbres i en els elements elevats, i estan dissenyats específicament per a la captura de vespes, minimitzant la captura d'altres espècies. Contindran un atraient alimentari per atraure les reines i, un altre, per a les obreres. Cal destacar que l'entitat Bufalvent serà l'encarregada de revisar periòdicament les trampes per comprovar la seva efectivitat i que no estiguin afectant la biodiversitat autòctona.

Amb les diferents trampes distribuïdes per la ciutat es pretén capturar primer les vespes reines per evitar que colonitzin més espais. Aquest període s'estendrà fins al 15 de juny aproximadament, que és quan finalitza l'època en la qual les reines es dispersen i busquen assentaments.

Tot seguit, el programa se centrarà a capturar, a través de les trames, les vespes obreres encarregades d'alimentar les larves de les colònies. L'objectiu és reduir el nombre d'obreres per tal de debilitar els nius progressivament i impedir que es desenvolupin com a nius secundaris al final de l'any. Aquest seguiment es realitzarà a partir de la segona quinzena de juny fins al 15 de novembre.

Paral·lelament, es controlarà la força de les colònies i la creació de noves reines entre l'agost i el novembre, just en el moment en el qual les colònies de vespa asiàtica fan la seva proliferació màxima. Aquest és el pas més important en el projecte, ja que és un tractament dirigit a minvar el potencial de membres de la colònia, afeblir-ne el creixement, i inactivar el màxim nombre possible de reines que han de generar nous nius la temporada següent. Durant el projecte també es desactivaran i eliminaran els nius conjuntament entre les empreses i les brigades municipals.

Els dos municipis impulsen aquest projecte de forma conjunta perquè comparteixen dos espais amb un nivell elevat de nius de vespa asiàtica: les hortes i les ribes del Ter. El projecte té un cost d'11.895,51 euros, per l'Ajuntament de Girona, i de 5.091,98 euros, per l'Ajuntament de Salt. El termini d'execució és de 10 mesos, de març a desembre.

Salt ha reduït les velocitats màximes permeses a onze carrers del municipi

A partir del dia 11 de maig, va entrar en vigor els nous límits de velocitat a les ciutats, adaptats al que regula el Reial Decret 970/2020 que modifica el Reglament General de Circulació. El límit genèric de velocitat en vies urbanes és el següent:

a) 20 km / h en vies que disposin de plataforma única de calçada i vorera, és a dir, al mateix nivell.
b) 30 km / h en vies d'un únic carril per sentit de circulació.
c) 50 km / h en vies de dos o més carrils per sentit de circulació.

L'Ajuntament de Salt ha adequat les velocitats màximes permeses en un total d'onze carrers del municipi. L'objectiu és reduir la velocitat en vies properes a entorns escolars, en aquelles que són molt transitades per vianants o que, per un ús molt intensiu de vehicles, poden presentar una sinistralitat viària. En aquesta línia, s'ha reduït la velocitat màxima permesa de 30 km/h a 20 km/h als carrers: Llarg, d'en Curta, Enric Granados, Vicens Vives, Folch i Torres (de Rafael Masó a Francesc Macià), Cervantes (entre Àngel Guimerà i carrer Major), Dr. Ferran (de Folch i Torres fins a l'avinguda. de la Pau), Sant Dionís (de Puis XII fins a Ausiàs March) i Dr. Castany (de Moreneta fins a Llevadores).

L'avinguda de la Pau i el tram del carrer Marquès de Camps (entre les avingudes de la Pau i Països Catalans), ha passat dels actuals 50 km/h a una velocitat màxima de 40 km/h. Una mesura que per a la regidora de mobilitat de l'Ajuntament de Salt "servirà per a millorar en seguretat viària aquesta zona del municipi".

Aquest ha estat un dels punts més rellevant tractats en la Taula de Mobilitat Municipal que es va celebrar a l'Auditori de la Coma Cros amb l'assistència d'entitats, partits polítics, empreses del sector i associacions de veïns i comerciants de Salt.

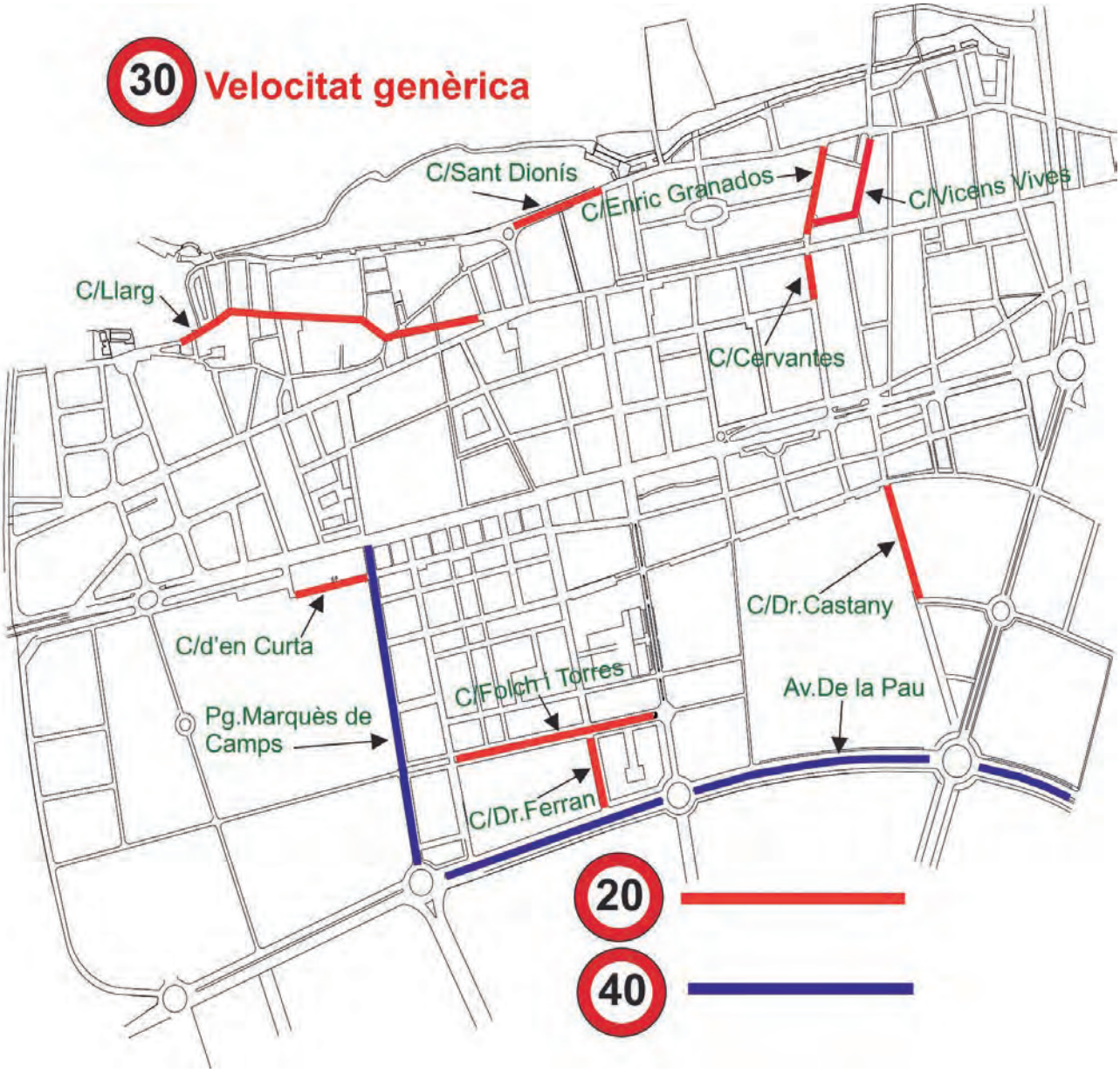

La Policia local de Salt incorpora tres noves càmeres corporals

Des de maig la Policia local de Salt disposa de tres noves càmeres corporals que se sumen a la que funciona des del darrer trimestre de l'any 2019 i que, en aquest cas, està vinculada a l'ús de la pistola elèctrica. Els agents de la policia municipal saltenca han rebut la formació necessària per a la utilització de les càmeres. Segons la normativa existent, els dispositius es poden fer servir en situacions:

- Quan la persona posi en risc la vida de terceres persones o la dels agents amb armes de foc, armes blanques, objectes o elements perillosos per a la integritat física.
- Quan s'hagi de reduir, immobilitzar o detenir una persona que mostri una actitud hostil cap als agents actuants o terceres persones, i s'hagi produït una agressió o sigui previsible que se'n produeixi una.
- Quan la persona posa en risc la seva pròpia vida o integritat física (temptatives de suïcidi, conductes d'autòlisi o d'altres) i no desisteix de la seva acció.
- Davant la producció flagrant d'un delicte.
- Altres situacions que, d'acord amb la gravetat o les circumstàncies de risc, recomanin el seu ús.

ensenyament

La Rainbow Race al Pla dels Socs

El dimarts 20 d'abril, l'escola les Arrels vam anar al Pla dels Socs per participar a la Rainbow Race, una cursa organitzada per l'Ajuntament de Salt, on van participar diverses escoles de Salt.

Cada grup bombolla feia una cursa seguint un recorregut marcat. Durant la cursa hi havia dos punts on tiraven pigments de colors als alumnes. Va ser molt divertit gaudir de l'entorn natural de Salt i poder esmorzar a l'aire lliure.

Des de l'escola hem aprofitat aquesta activitat per treballar l'expressió escrita. A les fotos podeu veure una de les redaccions que han fet els nostres alumnes i alguns moments de la cursa.

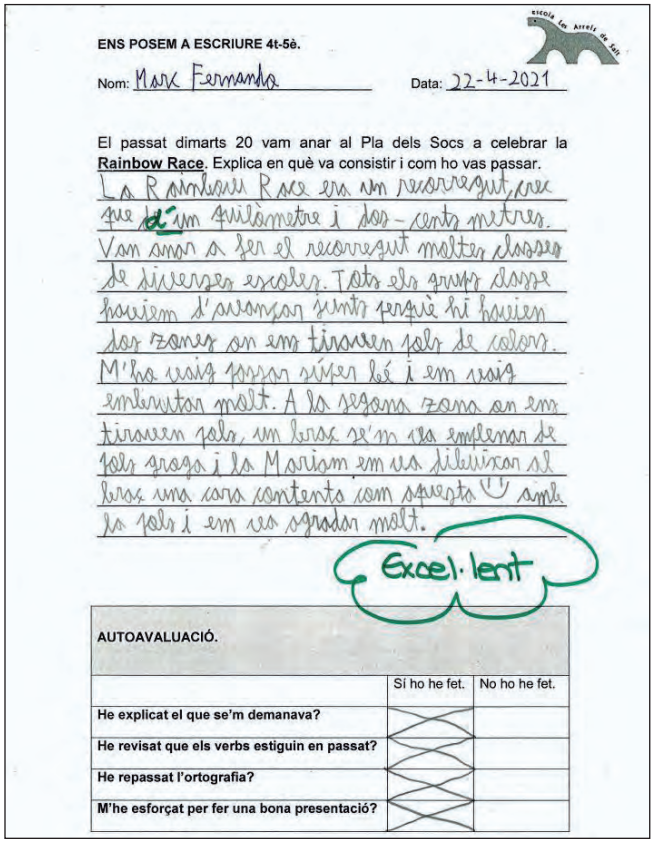

ENS POSEM A ESCRIURE 4t-5è.

Nom: Marc Fernandez Data: 22-4-2021

El passat dimarts 20 vam anar al Pla dels Socs a celebrar la Rainbow Race. Explica en què va consistir i com ho vas passar.

La Rainbow Race era un recorregut que d'un quilòmetre i dos-cents metres. Van anar a fer el recorregut molts classes de diverses escoles. Tots els grups dosse havien d'avançar junts perquè hi havien dos zones on ens tiraven pols de colors. M'ho vaig passar super bé i em vaig emocionar molt. A la segona zona on ens tiraven pols, un noi se'm va emplenar de pols groga i la Marian em va fotografiar al lado una cara contenta com aquesta ☺ amb la pols i em va agradar molt.

Excel·lent

AUTOAVALUACIÓ.	Sí ho he fet.	No ho he fet.
He explicat el que se'm demanava?	X	
He revisat que els verbs estiguin en passat?	X	
He repassat l'ortografia?	X	
M'he esforçat per fer una bona presentació?	X	

Jocs d'exterior al nou pati de Les Arrels

Al pati d'educació Infantil de l'escola les Arrels tenim novetats! Per setmana Santa ens van venir a posar gespa artificial! Estem molt contents i ens ha faltat temps per estrenar-lo. Hi hem rodolat, hem corregut, ens hem descalçat i estirat! I a les estones de psicomotricitat hi hem fet sessions de jocs diversos i entretinguts, que han fet les delícies dels més menuts.

Hem introduït nous jocs com el Mölkky (joc d'origen Finlandès), les bitlles tradicionals, el croquet, jocs de punteria, esports d'equip com el futbol i el bàsquet, les curses de sacs…

Un cop introduïts els jocs, els podrem seguir practicant a les estones de pati.

Realment és molt agradable jugar en un espai exterior i amb gespa.

Infantil del Pompeu a colònies

Aquest curs ha sigut diferent dels que havíem viscut altres anys. La gran pregunta de moltes escoles ha estat: Colònies sí o colònies no? Aquest mateix dubte se'ns va presentar a nosaltres, però ben aviat ho vam tenir decidit. Si la Covid-19 ho permetia, seguiríem endavant. Tres són els motius que ho van fer possible: el primer, les ganes d'intentar fer activitats que fèiem abans de la pandèmia; el segon, les cases de colònies complien i portaven a terme tots els protocols i mesures anticovid; i el tercer, la confiança que van demostrar les famílies.

Per nosaltres, les colònies ofereixen escenaris nous i diferents al dia a dia a l'escola; són un lloc on els infants estan en contacte directe amb la natura. És una experiència enriquidora que reforça l'autonomia i la confiança de cada nen i nena, al mateix temps que fomenta la socialització i l'establiment de vincles. Com a mestres, aquesta convivència ens permet descobrir aspectes i actituds dels infants en situacions i moments que normalment no compartim.

L'experiència d'anar de colònies amb nens i nenes d'Educació Infantil sempre l'hem valorat molt positivament. Per molts infants és la primera vegada que dormen fora de casa sense la família. Això pot generar tot un seguit de pors o inseguretats que, amb l'acompanyament i la confiança que els transmetem, s'acaben superant o bé no arriben a succeir.

Per tots aquests motius, hem anat, anem i anirem de colònies sempre que ens sigui possible. El cert és que és un triomf assegurat!

FEDAC Salt

L'any 2015, l'escola FEDAC Salt va rebre de mans del Departament de Territori i Sostenibilitat la seva certificació com a Escola Verda. Aquest distintiu fou no només un reconeixement a la nostra tasca educativa amb els alumnes i l'entorn, sinó també una motivació per continuar treballant en el camp de la conscienciació mediambiental.

El plantejament que ens fem no respon a la pregunta de quin planeta deixarem als nostres alumnes, sinó quina tipologia d'habitants deixarem per habitar el planeta. A FEDAC Salt ens proposem treballar amb els nois i noies perquè siguin ciutadans actius, responsables i amb ganes de transformar el seu entorn i cuidar la Casa Mare.

El nostre compromís se centra tant en la tasca que fem amb l'alumnat com també en la gestió i organització del dia a dia del centre. Actualment hem engegat dos projectes molt interessants que creiem que seran un benefici palpable pel medi ambient.

El projecte "Stop Food Waste" és una proposta que vetlla perquè els residus alimentaris que genera l'escola i el seu alumnat es redueixin. Tant a l'hora del menjador, com a les hores d'esbarjo i en tots els moments en què els alumnes i el personal del centre puguin generar residus alimentaris, es treballarà perquè aquests residus siguin els mínims.

Mitjançant activitats de formació i conscienciació pels membres de la nostra comunitat, aconseguirem que tothom comparteixi la importància que té reduir els residus a la mínima expressió. Per a assegurar-nos d'aquesta reducció, el nostre personal pesarà els residus que es produeixen a l'hora de menjador i en farà sabedors a tots els alumnes perquè ells també vulguin ser líders del canvi.

També iniciem una altra proposta molt interessant i efectiva per a vetllar per la nostra Casa Mare. Els membres de la nostra comunitat han decidit canviar el paper que s'utilitza en els wàters del nostre centre i utilitzar-ne un de reciclat.

Es tracta d'un paper amb certificació ecològica anomenat EcoNatural i que s'extreu a partir del reciclatge de brics. L'empresa Nova Higiene Activa recull els pots de bric que les famílies descartem als contenidors, en separa les matèries i els transforma. Per una banda separa el plàstic per fer articles pel dia a dia, per l'altra el metall per fer objectes per la llar i per una altra el cartró que esmicolarà per fer cel·lulosa que els permetrà fer paper de wàter, paper per les mans, mocadors... tota una línia de recuperació i reutilització de brics que fins ara ha permès a l'empresa recuperar dos milions de brics, salvar gairebé mil arbres i evitar l'expulsió a l'atmosfera de 55 mil kilograms de CO2.

Estem segures que amb aquestes dues iniciatives la nostra escola serà encara més verda i la consciència mediambiental dels nostres alumnes serà encara més gran. A FEDAC Salt vetllem per la preservació de la Casa Mare de tota la humanitat.

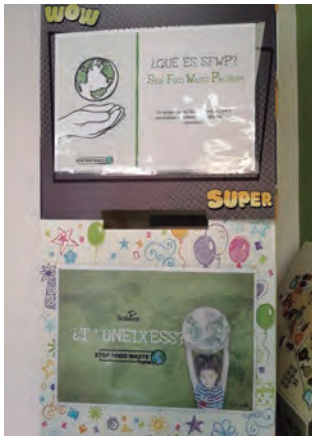

MERCERIA I TEIXITS YASMINA

La millor varietat de teixits i de merceria

A Yasmina trobaràs una gran varietat de:

Teixits
Cintes
Botons
Fils
Cremalleres
Bies
Pedreria…

Ja sigui per la teva llar com per confeccions de moda.

Teixits de Patchwork, loneta, blonda, tapisseria, punt, buata, ras, forro, lli, cortinatge, cotons infantils, rus, goma Eva, pelfa, entre Telas, hule, licra i molt més. I una gran varietat de complements de

PATCHWORK

A més a més també hi ha servei de tapisseria, confecció, arranjaments i molt més!!

I TOT A UN PREU SENSE COMPETÈNCIA

ESTEM AL CARRER

SANTA EUGÈNIA, 27

GIRONA
17005

Temperatures i pluviometria

Fonts: Gerard Taulé (Salt-XOM)

març de 2021

Dies	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Temperatura Mínima	4,2	7,0	4,1	9,6	6,4	9,1	6,8	2,8	3,1	5,5	10,0	5,7	7,7	6,0	5,4
Temperatura Màxima	15,0	14,5	15,5	15,8	16,4	13,9	14,7	14,6	17,1	16,9	20,6	11,8	18,2	15,3	17,1
Mínima Parc Monar	6,2	6,1	8,6	7,4	5,7	9,6	6,9	10,1	1,0	0,8	1,8	6,6	2,8	2,5	2,1
Pluja/mm.					2,4		0,2	0,9	Ip.			7,4		Ip.	

Dies	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Temperatura Mínima	4,0	6,4	8,2	6,6	3,4	3,6	4,3	3,9	6,2	6,7	7,7	4,5	4,5	3,9	2,1	4,0
Temperatura Màxima	18,8	19,6	15,0	11,8	12,7	18,5	19,5	17,3	20,8	20,3	18,3	18,8	21,0	22,3	22,1	20,7
Mínima Parc Monar	-1,8	-1,2	0,0	-2,5	6,2	7,2	8,9	-0,5	4,7	0,0	1,7	0,2	2,8	3,7	5,7	4,7
Pluja/mm.			5,6	Ip.												

Dies de pluja: 8
Màxim en un dia: 7,4 (mm)
Pluja acumulada: 16,5 (mm)
Temperatura màxima: 22,3 el dia 29 de març
Temperatura mínima: 2,1 el dia 30 de març

abril de 2021

Dies	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Temperatura Mínima	3,4	7,1	8,0	8,0	5,3	7,3	7,2	2,8	5,1	10,0	8,6	7,6	4,5	8,3	8,6
Temperatura Màxima	22,3	23,4	23,7	19,9	22,7	16,8	16,0	17,5	16,8	13,7	20,2	17,5	17,9	18,1	16,0
Mínima Parc Monar	0,9	5,1	5,5	6,0	2,9	4,9	6,7	0,4	2,3	9,4	10,0	7,7	3,9	7,3	8,2
Pluja/mm.									1,6	0,2	18,0				

Dies	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Temperatura Mínima	9,0	3,3	3,2	7,2	7,4	8,3	5,8	5,0	4,9	9,0	10,6	11,7	11,1	12,4	12,6
Temperatura Màxima	14,4	12,4	18,6	19,5	16,1	14,6	17,6	22,2	22,3	22,1	18,5	17,6	19,3	18,2	19,6
Mínima Parc Monar	8,0	0,6	0,2	1,5	5,9	10,2	4,4	3,1	2,9	7,5	9,6	11,5	10,2	12,4	12,3
Pluja/mm.	Ip.	Ip.			5,8	2,0	0,2			Ip.	5,7	0,9	0,6	39,8	14,2

Dies de pluja: 14
Màxim en un dia: 39,8 (mm)
Pluja acumulada: 89,0 (mm)
Temperatura màxima: 23,7 el dia 3 d'abril
Temperatura mínima: 2,8 el dia 8 d'abril

Resum meteorològic març i abril

Després d'un hivern irregular, excepcionalment càlid el febrer, el més càlid a Girona de tota la sèrie (1884-2021), amb 13,2º de temperatura mitjana a Girona-Escola Doctor Masmitjà, un gener lleugerament fred i un desembre lleugerament càlid tenim un inici de primavera més fred del normal. El mes de març va ser un mes més assolellat de la mitjana, 235 hores de sol a l'aeroport, en canvi el febrer havia estat molt poc assolellat, 120 hores de sol.

El mes de març fou més fred que el mes de febrer, la temperatura mitjana fou de 11,4º al mes de març a l'observatori de Salt-Plaça Sant Cugat. El mes de març fou fred (anomalia de -0,8º) i sec (anomalia de -51,2 mm). Malgrat l'anomalia tèrmica negativa no va glaçar cap dia a l'observatori de Salt-Plaça Sant Cugat el mes de març, en canvi va glaçar 2 dies a Salt-XOM i 12 dies a les Deveses de Salt. El mes d'abril va ser lleugerament més plujós de la mitjana, 88,9 mm a Salt-plaça Sant Cugat. En el període 1999-2021 la mitjana pluviomètrica és de 71,2 mm en aquest observatori. La forta tempesta del dia 29 amb 39,8 mm a la plaça Sant Cugat i 41,8 mm a Salt-XOM és la causa d'aquesta anomalia pluviomètrica positiva, a part d'un final de mes amb força dies de pluja. La temperatura mitjana fou de 13,0º a Salt-Plaça Sant Cugat, amb una anomalia tèrmica negativa de -1,4º. No va glaçar-hi cap dia, mínima absoluta de 2,8º, 0,2º a Salt-XOM i -1,9º a les Deveses de Salt on va glaçar 5 dies.

la farga Revista de Salt ANYS 42
Revista de Salt la farga
La trobareu en els següents llocs de Salt
Farmacia Aguer
Pastisseria Margenat
L'Estanc 1 de Salt
Pastisseria Negrell
Fleca Cervantes
Farmacia Baleri
Carns Ca l'Andreu
Farmacia Domenech
Fleca Parramón
Biblioteca lu Bohigas
Cooperativa del Veïnat
Farmacia Plaça dels Peixos
Ajuntament de Salt
Fleca La Parada

gastronomia

Calamars amb pebrot verd

Ingredients:

- 1 kg de calamars
- 4 cebes
- 8 pebrots verds
- 5 grans d'all
- pebre
- oli
- sal

Elaboració:
Netejar els calamars, farcir-los amb les seves aletes i potes, i tancar-los amb un escuradents.
A part, tallar la ceba a làmines, el pebrot verd a tires ben fines i picar els alls. Posar la ceba, el pebrot i l'all en una paella amb una mica d'oli, i deixar-ho coure a foc lent fins que redueixi.
En una paella a part coure una mica els calamars. Quan ja estiguin una mica cuits, afegir-los a la paella amb la ceba i el pebrot, i deixar-ho coure tot junt durant uns 20 minuts. Finalment, posar-hi sal i pebre al vostre gust.

Recepta de la Sra. Victòria Juan Mas del grup de Les Cuineres de Salt

un salt enrere

naixements

Nastly A. Vanegas Sánchez	20/02/2021
Aysha Jabbi Jabbi	28/02/2021
Amira Hayous	03/03/2021
Silia Er-Rahmani Jiab	06/03/2021
Khalil Ahl Hormallah	07/03/2021
Alma Alo Coello	10/03/2021
Kadiatou Diakite	10/03/2021
Elyas Ouja Karaoui	11/03/2021
Oumou Traore	13/03/2021
Paolo Juanola Bozza	14/03/2021
Violeta Aguilera Pla	15/03/2021
Mohssin Zannouti	15/03/2021
Yasmin El Morabet El Khattabi	19/03/2021
Ainhara E. Zúñiga Loor	20/03/2021
Marcos Valle Rodríguez	21/03/2021
Anas Bendahmane	21/03/2021
Amir Moussaten	21/03/2021
Noa Nalda Díaz	23/03/2021
Arlyn Mejía Rodríguez	23/03/2021
Kawtar Namli	24/03/2021
Sofia Ouassar Hadad	26/03/2021
Sukhnoor Singh	27/03/2021
Parirereet Kaur	27/03/2021
Max Horo Ventura	29/03/2021
Jad El Ghalabzouri	30/03/2021
Raihana Jamal	30/03/2021
Ahmed El Jaddaoui	31/03/2021
Joan Font Medialdea	31/03/2021
Francesc Font Medialdea	31/03/2021
Mohamed Allaoui	01/04/2021
Mohamed Nouam Oulihem	01/04/2021
Chukwu Kwesiri Osiegbu	01/04/2021
Guifré Reixach Martí	04/04/2021
Eric Martín Ribas	07/04/2021
Marwa Boulil	07/04/2021
Jannat Bouarfa El Kadri	07/04/2021
Diamond M. Lawani	08/04/2021
Leo Perramon Puig	08/04/2021
Jad Jdaoudi Allaoui	09/04/2021
Yousufa Hydara	09/04/2021
Adib Lemhani El Yassini	09/04/2021
Nassim Dahmani	10/04/2021
Coco Cámara	11/04/2021
Ayman Bouanani	12/04/2021
Nohamed N. Litime Houzmli	16/04/2021
Violant Toneu Hernández	19/04/2021
Izan N. Villacís Espinoza	20/04/2021
Ivet Villahermosa Rosés	21/04/2021
Shams El Mernissi Lakhihal	24/04/2021
Camila V. Rosales Escalante	26/04/2021
Isaac Ouchen	26/04/2021
Ana A, Manolache	26/04/2021
Veneranda M. Nsue Obono	27/04/2021
Soltan Saoudy	29/04/2021
Bakara Coulibaly	01/05/2021
Bubakarry Ceesay Ceesay	06/05/2021
Ali Malki Zriguitou	06/05/2021
Angel E. Cruz Medina	06/05/2021
Wissal Azzahir Alfonso	06/05/2021
Adriel J. Alcívar Zambrano	06/05/2021

casaments

Enrique Alvarez Montañés Blanca García Núñez	13/03/2021
Jesús Valentí Geli M. Carmen Fdez Torres	15/03/2021
Jorge López Batet M. Elena Expósito Mtnez	18/03/2021
Miguel A.l Bernal González Raquel Hernández García	19/03/2021
Daniel Quiñones Mártir Alina M. Espinoza Ferrari	20/03/2021
Luis A. Raudales González Jessica Y. Vzqz Canales	23/03/2021
Walter J. Cruz Maldonado Stephanie P.Cortés Cabrera	27/03/2021
Manuel Navarro del Río M. Victoria Fuster Pascal	29/03/2021
Abouraman Touray Hulematou Sillah Sillah	30/03/2021
Edgar O. Espinosa Jacho María A. Chiluisa Quispe	08/04/2021
Albert Pararols Mesalles Laia Ribas Vicente	10/04/2021
Luis Rodríguez Lara Josefa Oliva Yàñez	12/04/2021
Víctor M. Amador Gómez Silvia L. Andino Barahona	16/04/2021
Silas Bastos Da Silva Angie S. Amador Flores	26/04/2021
Raby Azzahir Laura Ruiz Bonet	29/04/2021
Mohammed Benomar Ouassima Bouioumad Bihi	03/05/2021
Abdelali Kkaarbach Zaanani Fatima Kaziz	10/05/2021

defuncions

Maria Carmen Algora Esteban, 69 anys	29/03/2021
Maria Trinch Garriga, 76 anys	02/04/2021
Josefina Núñez González, 83 anys	04/04/2021
Conxita Serra Solé, 93 anys	06/04/2021
Ernestina Ventura Segura, 88 anys	09/04/2021
Edwin Ricardo Ucles Montegro, 31 anys	12/04/2021
Juan Miguel Sánchez Santiago, 52 anys	13/04/2021
Juana Morcillo Alguacil, 80 anys	15/04/2021
Salvadora Ortiz Padilla, 97 anys	17/04/2021
Pilar Díaz Medina, 91 anys	20/04/2021
Julia Estivell Arau, 93 anys	23/04/2021
Francisca Arana Maldonado, 73 anys	29/04/2021
Alberto Boza Berges, 59 anys	04/05/2021
María Membrive Gómez, 76 anys	06/05/2021
Ferriol Bartomeu Pérez, 87 anys	08/05/2021
Joaquima Casellas Molas, 85 anys	08/05/2021
María Vera Expósito, 86 anys	15/05/2021
Loreto Noguer Pujol, 89 anys	16/05/2021
Aquilino Valle Vivas, 91 anys	17/05/2021

Encreuats

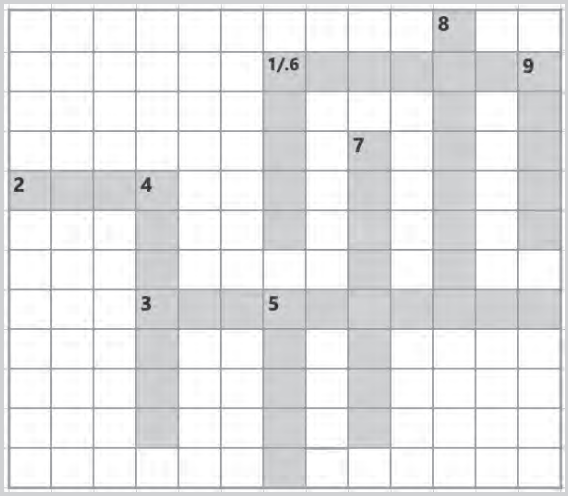

Horitzontals

1 Trenco el silenci a la nit, punxant als qui trobo al llit
2 Els necesites per caminar
3 intel·ligent i em consulta tota la gent

Verticals

4 vestida vermella per dins i verda per fora amb botonets
5 Necessita beguda, per viatjar
6 si el perdo, m'espanto
7 mai diu res, el portem a sobre i ens fa correr
8 Puc ser russa, divertida i alta
9 rodona molt gran que no para de girar

Solució

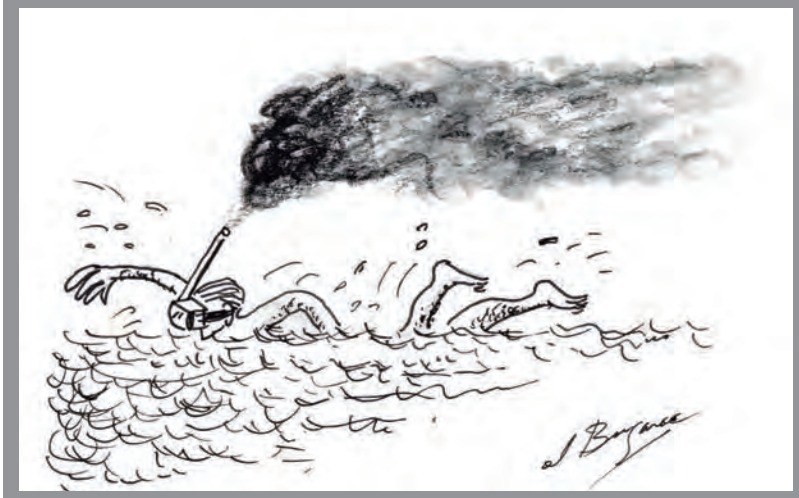

Sopa de lletres

anguila
anxova
aranya
bruixa
congre
emperador
morena
orada
pagell
palaia
roger
sardina
sonso
sorell
verat

y	s	c	b	s	a	r	d	i	n	a	r	p	p	q
i	h	o	t	u	j	l	r	o	g	e	r	a	e	d
j	g	k	v	a	t	b	s	m	q	w	g	r	i	y
f	x	l	r	a	c	n	v	f	g	e	g	q	o	x
m	b	l	r	v	n	e	a	t	l	n	i	w	p	u
z	y	k	e	c	r	g	q	l	o	w	k	p	g	u
s	n	a	z	a	a	y	u	c	t	h	r	a	s	m
w	b	d	t	j	p	n	c	i	v	l	e	l	o	h
x	q	r	f	n	z	g	e	k	l	u	m	a	r	r
q	d	o	a	f	v	i	g	r	a	a	p	i	e	x
j	h	s	r	o	l	y	l	a	o	t	d	a	l	b
n	c	n	a	u	q	g	w	m	j	m	e	z	l	r
x	i	o	n	m	r	o	d	a	r	e	p	m	e	r
j	h	s	y	a	v	o	x	n	a	y	i	p	n	r
s	a	d	a	r	o	a	x	i	u	r	b	g	z	a

FARMÀCIES de guàrdia: mes de juny

MIGUELEZ, Major, 20 - 972230568 **Dies: 2 - 15 - 28**

ESCATLLAR, Guilleries, 60 - 972230103 **Dies: 6 - 19**

JUBERO, Major, 157 - 972233518 **Dies: 3 - 16 - 29**

BALERI, Pla de Salt, 15 - 972441001 **Dies: 8 - 21**

DOMENECH, Llevadores, 7-9 - 972439935 **Dies: 10 - 23**

MORENETA, Moreneta, 39 - 972607237 **Dies: 12 - 25**

PLAÇA DELS PEIXOS, Esteve Vila, 1 - 972978376 **Dies: 11**

NIETO, Àngel Guimerà, 75 - 972233645 **Dies: 4 - 17 - 30**

ORDIS, Pg. Països Catalans, 65 - 972237704 **Dies: 5 - 18**

MUÑOZ, Pg .Països Catalans, 145 -972243412 **Dies: 7 - 20**

ROSA AGUER, Major, 269 - 972231249 **Dies: 1 - 14 - 27**

NOGUERA, Pg. M. de Camps, 20 - 972232578 **Dies: 9 - 22 - 24**

BROSSOLEY, (Espai Girones) - 972439189 **Dies: 13 - 26**

LA MIRADA INSÒLITA

Lluís Mateu

11 - LA DANSA DELS OCELLS